APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL IX, NR. 94
iunie 2007

PENTRU A FACE PORTRETUL UNUI PROFESOR

Pictați mai întîi o școală
Cu o ușă deschisă
Pictați apoi
Ceva simplu,
Ceva modest,
Ceva util
Pentru profesor.

Așezați tabloul
Într-un oraș
Pe o stradă din centru
Sau, de ce nu,
Într-un cartier la periferie.

Ascundeți-vă undeva
Fără să spuneți nimic,
Fără să vă mișcați.
Așteptați profesorul.

Și, cînd la sunetul clopoțelului
Profesorul sosește,
Observați-l cu cel mai profund respect.
Așteptați să intre în școală
Și cînd a intrat
Închideți încetișor ușa cu pensonul,
Apoi ștergeți ușor, una cîte una,
Toate barierele care mai despart
Profesorul de elevi,
Avînd mare grijă să nu știrbiți
Nimic din demnitatea profesorului
Sau ceva din candoarea adolescenților.

Pictați apoi ceva din insomnia lungilor nopți
De iarnă,
Cîteva riduri, apărute prea devreme
În colțul ochilor,
Puțina frustrare
În fața unei cărți prea scumpe
Și verdele strălucitor al vacanțelor
Pe care profesorul
Nu și le poate permite...

Alegeți cu grijă culorile hainelor-
Profesorul nu vrea să iasă în evidență
Dar, dacă puteți, treceți cu vederea
Peste uzura hainelor și a pantofilor...

Pictați și o sală de clasă
Alegînd cea mai frumoasă catedră
Pentru profesor.

Așteptați ca profesorul să se hotărască
Să rămînă în clasă.
Dacă nu rămîne, e semn rău-
Semn că și-a schimbat meseria
Că a devenit om de afaceri
Sau altceva
Dar dacă profesorul rămîne în clasă
Este semn bun-
Semn că această societate mai poate spera,
Că tabloul e reușit
Și că, puteți semna.
Atunci, luați o bucată de cretă
Și scrieți undeva, într-un colț al tabloului,
Profesorul sînt eu.

(parafrază după poemul lui Jacques Prevert, "Pour faire la portrait d'un oiseau")

Prof. Steluța CRĂCIUN
Colegiul Tehnic "Danubiana" Roman

SĂRBĂTOAREA ÎNCHEIERII ACTIVITĂȚII DIDACTICE PENTRU DASCĂLII NEMȚENI

Nimeni nu v-a impus să vă îmbrăcați de sărbătoare, nici D-voastră Domnilor profesori și profesoare, nici D-voastră Domnilor învățători și învățătoare, nici D-voastră Doamnelo educatoare!

E ultima zi de școală. Vine vacanța mare, dar pentru D-voastră, celor cărora mă adresez, vine o vacanță mult mai mare, vine Vacanța de pensionare.

Mai ieri ați deschis parcă, cu mîna tremurîndă și inima bătînd mai tare, pentru prima dată, ușa la clasă și la cancelarie.

A durat doar o clipă, o clipă mai mare, timpul de la prima și ultima deschidere de ușă la clasă sau la cancelarie.

A fost parcă o excursie prin școală, de 40 de ani, în care ați petrecut cu gîndul, cu privirea și cu inima generații la rînd de copii, de adolescenți și de tineri deschizînd și închizînd poarta școlii către noua poartă a vieții.

V-ați gîndit vreodată sau v-ați imaginat cîte inimi au plîns, cîte s-au bucurat, pentru o notă, pentru o mustrare sau pentru o vorbă bună de îmbărbătare spusă cu dragoste, pentru cei mai mici sau mai mari, aflați în cumpănă sau la grea încercare?

Pentru toate acestea, din inimă vă mulțumim, Domnilor profesori, profesoare, Domnilor învățători și învățătoare, Doamnelor educatoare!

Nu numai pentru că ne-ați învățat să dăm binețe tuturor oamenilor și mai mari și mai mici, nu numai pentru că ne-ați învățat taina literelor și a numerelor, nu numai pentru că ne-ați deschis porțile spre cunoaștere și lumină în toate domeniile științifice, tehnice și umaniste, dar mai ales, pentru că ne-ați învățat să fim Oameni oriunde am fi pe pămînt, ne-ați învățat mereu numai ce-i drept și bun, ne-ați învățat să iubim, ne-ați învățat să rîdem și să plîngem, ne-ați învățat să trăim. Pentru toate acestea, din inimă vă mulțumim!

Pentru Voi, azi e zi de mare sărbătoare. N-o să întunecăm această zi cu neajunsurile și lipsurile materiale pe care le-ați suportat an de an prin condițiile de viață și salarizare. Gaudeamus igitur, fraților, nu vă uitați că n-aveți prea mult prin buzunare (!?) Viața e scurtă, viața e mai bună sau mai rea, bucurați-vă de ea, e unică și nu mai e timp de meditație și visare.

Ziua aceasta e zi de bilanț. Mai poate cineva în afară de voi să facă un asemenea bilanț, nu cu cifre și bunuri materiale, ci cu suflete, inimi și minți de oameni care au ieșit de pe băncile școlii și au pășit în viață, cu fruntea sus, spre soare?

Și nu poate fi bucurie mai mare, cînd cei crescuți și educați de voi, cei mai mulți dintre ei stau drept, ca brazii, pot privi în ochii voștri și ai semenilor lor fără ezitare și sînt mîndri pentru faptele lor bune, pentru munca lor, pentru bucuriile și necazurile lor.

Prof. Ștefan CORNEANU
(Continuare în pag. 2)

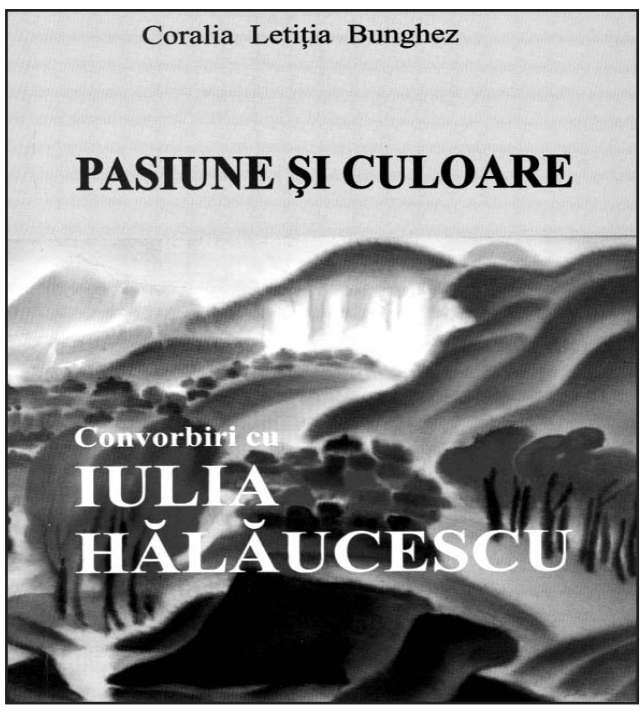

O carte esențială

PASIUNE ȘI CULOARE

Una dintre orbirile noastre cotidiene este aceea de a nu realiza pe lîngă cîtă istorie trecem și cu cine sîntem contemporani. Nu prea mai vedem copacii din pricina pădurii, iar cînd ni-i amintim, imaginea pălește și proporțiile se deformează.

Astăzi, avem șansa, ca români, să fim contemporani cu cea mai Mare Doamnă a Acuarelei Românești, iar ca pietreni, avem norocul de a fi vecini cu doamna Iulia Hălăucescu.

Despre acest noroc și, mai ales, despre omul din umbra artistului, relatează îndelungatul colocviu "Pasiune și culoare", consemnat cu trudă și har de către distinsa profesoară Coralia Letiția Bunghez ("Pasiune și culoare". Convorbiri cu Iulia Hălăucescu. Editura Nona, Piatra Neamț, 2007).

Între coperte semnate de prof. Gheorghe Bunghez (În loc de prefață- "Iulia Hălăucescu- arta dăruirii", revista "Asachi", august

Mircea ZAHARIA
(Continuare în pag. 7)

Aniversări de tradiție

ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

După 9 ani de acțiuni în instanțele de judecată, prin diferite judecătorii din țară, și după 15 hotărîri judecătorești (judecătorie, tribunal, curte de apel, Înalta Curte de Casație), Asociația Învățătorilor Neamț a intrat în posesia imobilului proprietate, respectiv, Căminul Cadrelor Didactice. În urma unei decizii a Înaltei Curți de Casație, nr. 4237/ Dosar 3271/2002, din data de 24 octombrie 2003, irevocabilă, conducerea asociației și consiliul director au purces la treabă. Adică, renovarea sediului, amenajarea și dotarea incintelor.

Este binecunoscut faptul că imobilul din strada Mihail Sadoveanu nr. 21 a fost construit de cadre didactice pe un teren achiziționat de la Primăria Piatra Neamț în anul 1934. Clădirea construită prin contribuția cadrelor didactice, din salariul propriu, a avut inițial destinația unui cămin pentru învățătorii din mediul rural și pentru copiii acestora care studiau în Piatra Neamț. Ulterior, imobilul a intrat în proprietatea statului român (fără naționalizare sau expropriere) fiind folosit după dispoziția autorităților. În anul 1990, președintele Asociației Învățătorilor, înv. Gheorghe Șerban, și vicepreședintele, prof. Gheorghe Amaicii, au început demersurile de revendicare a imobilului, în posesia căruia au intrat abia în ianuarie 2007.

Despre Asociația Învățătorilor, presa vremii a consemnat nenumărate acțiuni, precum și rolul fundamental pe care l-a avut pînă în perioada postbelică pentru cadrele didactice din județul Neamț. Astfel, în revista "Școala și Veața" a Asociației Generale a Învățătorilor din România, anul X, nr. 1, septembrie 1939, directorul T.D. Iacobescu (în pag. 155- 255) prezenta secvențe din activitatea secțiilor județene. Despre secția Asociației Județene Neamț se consemnează următoarele:

"Secția este înființată în anul 1912. Președinte de la 1912 la 1914- dl. Leon Mrejeriu; președinte de la 1914 la 1916- dl. Constantin Fedeleș (mort în război); președinte de la 1916 la 1920- dl. Constantin Stan, inspector general (pensionar); președinte de la 1920

Prof. Gheorghe AMAICEI
(Continuare în pag. 3)

ÎN PREMIERĂ, LA CEAS DE SĂRBĂTOARE

În premieră, la nivel județean, Sindicatul Liber din Învățământ organizează, în colaborare cu Inspectoratul Școlar, festivitatea pensionării personalului didactic, didactic- auxiliar și nedidactic din județul Neamț.

Sărbătoarea va avea loc în ziua de 16 iunie, ora 10,00, în sala de festivități a Liceului "Calistrat Hogaș", iar masa festivă în Cantina- restaurant din incinta liceului.

Finanțarea întregii festivități este susținută de Sindicatul din Învățământ, iar programul artistic este asigurat de către Inspectoratul Școlar.

Redacția Revistei Apostolul

SĂRBĂTOAREA ÎNCHEIERII ACTIVITĂȚII DIDACTICE PENTRU DASCĂLII NEMȚENI

(urmare din pag.1)

Nu toți au fost cu coroniță și diplome de onoare, dar toți și-au găsit un rost în viață, toți au muncit și muncesc din greu și cinstit și-și fac datoria cu răspundere, fără ezitare.

Stimați colegi, fiți mîndri de munca și viața voastră pe acest altar sfînt al școlii. În fața voastră se deschide o altă fereastră a vieții, prin care vă dorim să intrați și să priviți cu aceeași încredere și speranță. Să aveți numai zile pline de împliniri și cu soare și bucurii, să vă bucurați de o sănătate și o odihnă binemeritate.

Fiți convinși că dincolo de greutățile zilnice și necazurile inerente vieții și profesiei voastre, misiunea voastră este cea mai nobilă dintre toate, iar florile recunoștinței le meritați cu prisosință. Pentru toate acestea, din inimă vă mulțumim și vă urăm din suflet Ani mulți, Sănătate și numai bucurii, toți cei care am trecut prin școală!

PENSIONAREA LUCRĂTORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL JUDEȚULUI NEAMȚ, PENTRU ANUL ȘCOLAR 2006 - 2007

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII "ELENA CUZA" PIATRA NEAMȚ
- PROF.GHEORGHIU VIRGINIA
- PROF. NEDELCU ARTEMIZA
- PROF. MANCAS DOREL
- PROF. ONICA ALEXANDRU

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII ALMAȘ
- INV. MURARU FLORICA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 2 PIATRA NEAMȚ
- PROF. DAVIDESCU DANIELA
- PROF. SIMIONEL MARGARETA
- ÎNV. ESANU ELENA
- ÎNV. CHIRIBAU ELENA

LICEUL COMERCIAL "SPIRU HARET"
- PROF. CONSTANTINESCU VIORICA
- EDUC. ASAVEI ANA
- EDUC. CREANGA MARIA
- EDUC. GRADINARU VENERA
- EDUC. HANGANU ELENA
- SECRT. CATALIN ELENA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 6 PIATRA NEAMȚ
- PROF. CIUREA LUCRETIA

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV PIATRA NEAMȚ
- PROF. TOC DORINA
- PROF. NEGRU DORIN PETRU

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII DUMBRAVA ROȘIE
- PROF. ENECHIUC SERGIU
- PROF. GARMANCEA ELENA
- PROF. PINTILIE GEORGETA
- PROF. TILICA CECILIA

ȘCOALA CU CLASELE I –VIII MOLDOVENI
- PROF. NASTASA MARIA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII TARCĂU
- ÎNV. STIRBU MARIA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII STANCA
- ÎNV. AVARVAREI VIORICA
- PROF. BABOI NICULINA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII ADJUDENI
- PROF. ALBERT TEREZA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR.7 ROMAN
- ÎNV. BEJAN TEREZA
- EDUC. LUNGU VICTORIA

COLEGIUL TEHNIC "MIRON COSTIN" ROMAN
- PROF. GHIORGHITA TRAIAN
- PROF. CHIRILA SILVIA
- PROF. BARBU CONSTANTIN
- MAISTRU GOSMAN LIDIA
- TEODORU CONSTANTIN

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 1 ROMAN
- ÎNV. PEICI VERONICA
- PROF. ANTOCHI ELENA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII STĂNIȚA
- ÎNV. STAFIE MARIA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII BRUSTURI
- ÎNV. DAMIAN MARIA
- PROF. MOTOC MARIA
- PROF. STAFANOVICI VALERIA
- PROF. BEJINARIU MARIA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII DOLJEȘTI
- PROF. HUSARU AGNESA

ȘCOALA "ROMAN MUȘAT" ROMAN
- PROF. MIRON ELENA
- PROF. NASTASE ANA

COLEGIUL TEHNIC "DANUBIANA" ROMAN
- PROF. BURUIANA NICULINA
- PROF. TAMBA NICULINA
- ÎNV. POSTELNICU ELENA
- CASIER CHIRIAC MARIA
- NED. BAETANU CONSTANTIN
- NED. MIHAILA VASILE
- NED. HUCI VASILE

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII TĂMĂȘENI
- PROF. IANCU AGNESA
- EDUC. ALEXA ECATERINA

ȘCOALA DE ARTE ȘI MESERII "GH. PĂTRAȘCU" BURUIENEȘTI
- PROF. GRIGORE CONSTANTA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 5 ROMAN
- PROF. ZAHARIA ALEXANDRINA
- PROF. LUCHIAN ION
- EDUC. BOGDAN MARIA
- NED. ARSENICI VERGINIEA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 8 ROMAN
- PROF. GULINSCHI CORNELIA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII GRUMĂZEȘTI
- ÎNV. STAMATE MARIA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 1 BICAZ
- PROF. LUCA ELENA

GRUP ȘCOLAR BICAZ
- EDUC. ASAVEI ANA
- PROF. ALUNGULESEI VIORICA
- PROF. STURZU DAN
- SECRETAR COMONITA ANA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII FARCAȘA
- ÎNV. DIACONU OLIMPIA

SAM "ION CREANGĂ " PIPIRIG
- ÎNV. TARDEA MARIA
- PROF. ANA MARIOARA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII HANGU
- EDUC. BALAN VIRGINIA
- ÎNV. SCHIMAN DANIEL

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII "N. GRIGORESCU" AGAPIA

- PROF. IRIMESCU MARIA
- PROF. IONITA ELENA

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII DREPTU
- PROF. RUSU MINA
- NED. FARCASANU AURELIA

ȘCOALA DE ARTE ȘI MESERII BĂLȚĂTEȘTI
- PROF. BALTATESCU ELENA
- PROF. SBARNEA FLORICA

ȘCOALA DE ARTE ȘI MESERII DULCEȘTI
- PROF. SERBAN VASILE

LICEUL CU PROGRAM SPORTIV ROMAN
- PROF. TAMBA NICULINA
- PROF. TOMA NICOLETA
- ÎNV. VODA ELISABETA

DASCĂLILOR NOȘTRI... CU MULTĂ DRAGOSTE!

Destinul școlii românești a fost și este strîns legat de educatoare, învățători și profesori care, cu multă dăruire, o slujesc.

Ani de zile, mereu în mijlocul copiilor, cei care au slujit învățămîntul românesc, mereu au căutat să fie în mijlocul copiilor, au căutat să le trezească gustul pentru nou, pentru frumos și adevăr, pentru aflarea de noi cunoștințe cuprinse între copertele manualelor școlare.

Cu răbdare, calm și dăruire au dezlegat, rînd pe rînd, generațiilor de elevi, toate întrebările și misterele care le păreau de nepătruns.

Cred că nici o profesiune de pe pămînt nu este mai frumoasă ca aceea de "dascăl", dar nici una nu cere atîta generozitate, dragoste de copii, dăruire, căldură umană, pentru că timp de ani educatorul lucrează cu materialul cel mai prețios, mai complicat și mai sensibil: omul în devenire.

Pe parcursul anilor, oamenii de la catedră observă, cunosc, instruiesc, stimulează, cultivă și organizează, corectează și perfecționează procesul desăvîrșirii calităților necesare omului de mîine.

Credem că este cazul și să le dăm numele: doamna profesoară Albert Tereza- Școala Adjudeni, doamna învățătoare Bejan Tereza- învățătoare Școala 7 Roman, doamna învățătoare Veronica Peici, Șc. nr. 1, doamna profesoară Antochi Elena- Școala nr. 1, doamna învățătoare Maria Stafie- Școala Stănița, doamna Miron Elena- Școala nr. 9, doamna profesoară Buruiană Niculina- Liceul 4 Roman, doamna profesoară Zaharia Alexandrina și domnul profesor Ion Luchian- Școala nr. 5 Roman- șirul lor ar putea continua dar la data cînd am scris articolul, nu am intrat în posesia celor care își încheie mandatul de profesorat și îmi cer scuzele de rigoare.

Această minunată, nobilă și grea profesie, aceea de grădinar de suflete umane, pentru cei înzestrați cu o vocație deosebită, pentru generațiile de elevi a însemnat dăruire, sensibilitate, încredere, competență.

În numele celor care rămînem în sistem, mult sau puțin, ne rugăm ca Cel de Sus să-i țină sănătoși și frumoși, căci au sufletul curat ca izvorul limpede din care s-au adăpat miile de vlăstare tinere, pentru că EDUCAȚIA nu este altceva decît un pod peste care trece omul, călăuzit de dascălul său, de la o viață închisă în sine la conștiința întregii omeniri.

Prof. Valerian PERCĂ

BUCURIA DE A CÎNTA

Muzica dă farmec tinereții, e scînteia ce aprinde focul pasiunii, înalță "sufletul către tot ce este bun, drept și frumos" (Platon).

Un profesor de muzică nu poate fi decît un om sensibil, talentat, dedicat artei și menirii sale de educator. Doamna ***Nicoleta Toma*** este un astfel de profesor, care prin profunzimea sufletului său și prin harul de pedagog a pătruns în inimile elevilor, scoțînd la lumină sentimentele cele mai frumoase. Cu infinită răbdare, pricepere și devotament împletește cu succes viața de familie cu cea profesională.

Bun organizator, desfășoară numeroase activități artistice, încununate cu rezultate deosebite atît în cadrul școlii, cît și în cel al comunității locale, obținînd premii chiar și la nivel național. Motivația pentru toate acestea o constituie plăcerea și bucuria de a cînta și de a-i învăța pe ceilalți să vibreze la unison cu muzica universului și cu speranța pentru o lume mai bună, mai dreaptă, mai frumoasă, mai aproape de divinitate.

Mesager al armoniei și al trăirii intense, dă tonul bunei dispoziții însufleținînd atmosfera din jurul său.

"Fără muzică, viața ar fi o greșeală" (F. Nietzche) și fără doamna Nicoleta Toma, școala noastră nu ar mai fi la fel de bogată.

E. CARAIMAN, M. HUCI
LPS ROMAN

SĂRBĂTOAREA DASCĂLILOR

PENSIONAREA LUCRĂTORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNTUL JUDEȚULUI NEAMȚ, PENTRU ANUL ȘCOLAR 2006 - 2007

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 2 TIRGU NEAMȚ
- ÎNV. TARABOANTA ILEANA
- PROF. GARBEA VASILICA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII TIMIȘEȘTI
- PROF. ICHIM TEODORA
- PROF. TANASE ANA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 11 PIATRA NEAMȚ
- ÎNV.BARSAN RODICA

■ COLEGIUL DE INFORMATICĂ
- CONTABIL VARVARA MARGARETA

■ ȘCOALA DE ARTE ȘI MESERII NR. 3 TÎRGU NEAMȚ
- EDUC. CUCORADA ELENA
- ÎNV.DIACONU NICOLETA

■ GRUP ȘCOLAR CONSTRUCȚII MAȘINI ROMAN
- PROF. POPESCU PAUL
- PROF. STEFANESCU ELENA
- PROF. IAMANDI IOAN
- MAISTRU AVRAM CONSTANTIN

■ GRUP ȘCOLAR " GH. CARTIANU" PIATRA NEAMȚ
- PROF. POPA MIHAELA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII PILDEȘTI
- PROF. NAZARE ADRIANA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 5 PIATRA NEAMȚ
- ÎNV. DIACONU ANA
- ÎNV. NECHITA ELENA
- ÎNV. SAVA MIOARA
- PROF. BUTNARIU JENI
- PROF. CATANA MARIEA
- ADMN. PETRICA ELENA

■ ȘCOALA CU CLASELE I - VIII NR. 1 BICAZ CHEI
- PROF. CIOANCA NICULINA
- ÎNV. BARB MARIA

■ GRUP ȘCOLAR ROZNOV
- PROF. CARASILA VIORICA
- PROF. DARIE OFELIA
- PROF. HARJA ADRIANA
- MAISTRU HORCIU DUMITRU
- ING. LUPASCU MILIANA
- PROF. MIHAILESCU MARINELA
- PROF. PETRARU ELENA

■ GRUP ȘCOLAR ECONOMIC
- PROF. GURAU DORINA - LILIANA
- NED. TODERASC MARGARETA

■ ȘCOALA CU CLASELE I - VIII BICAZ ARDEAL
- ÎNV. TOPLICEANU MARIA
- PROF. VOAIDES NEGUSTOR ANA

■ GRUP ȘCOLAR BORCA
- ÎNV. APOSTOL FEVRONIA

- PROF. LUNGU MARIA
- PROF. GAINA ELENA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII "MIHAI EMINESCU" ROMAN
- PROF. NICULA ROMULUS
- PROF. TIRODII GEORGETA
- PROF. FULGA NICULINA

■ CLUBUL COPIILOR SĂBĂOANI
- MAISTRU ROBU FLAVIAN

■ COLEGIUL NAȚIONAL "ROMAN VODĂ" ROMAN
- PROF. HARET JANETTA
- PROF. SEVERIN IOAN

■ LICEUL TEORETIC "V. ALECSANDRI" SĂBĂOANI
- EDUC. ROBU MARIA
- ÎNV. GRASU ELENA
- PROF. PRICOPIE LUCIA
- PROF.TEACA VASILE

■ GRUP ȘCOLAR "VASILE SAV" ROMAN
- PROF. GAVRILUTA MIHAELA
- LABORANT AVARVARI ELENA
- MAISTRU MOCANU DAN STELIAN

■ COLEGIUL NAȚIONAL "STEFAN CEL MARE" TIRGU NEAMȚ
- PROF. AXINTE PETRU
- PROF. OBREJA MIHAELA MARIA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII PĂSTRĂVENI
- ÎNV. STANGU VIORICA
- EDUC. DURAL MARIA
- ÎNV. NISTOR MARIA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII CRACĂOANI
- PROF. ANUSCA CONSTANTIN

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII ȚIBUCANI
- ÎNV. BRANZEI ELENA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII TÎRPEȘTI
- PROF. TRIFAN MARIA
- PROF. LUCHIAN GABRIELA
- EDUC. GHIORGHIU MARIA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII VÎNĂTORI
- PROF. DRAGANESCU LUCIA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 1 TÎRGU NEAMȚ
- ÎNV. MAXIM SANZAIANA

■ ȘCOALA SPECIALĂ TÎRGU NEAMȚ
- PROF. SAVA VICTORIA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII DOBRENI
- PROF. MIRON GABRIELA
- NED. ZAMFIR ELENA

■ ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 3 PIATRA NEAMȚ
- PROF. TARANU MARIA
- ÎNV. MACOVEI ELENA
- ÎNV. BALTAG ANGELA
- ADM. PASCAU MARICA
- PROF. VLASCEANU LIVIU BUCUR

■ COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI PIATRA NEAMȚ
- PROF. CHELARU MIHAI.

ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

(urmare din pag. 1)

Până la 1939, dl. Ioan Radu- directorul Școlii nr. 1 din Piatra Neamț.

Realizări- Secția Județeană Neamț are astăzi (1 septembrie 1939) 672 membri. Secția Județeană Neamț are local propriu cumpărat în anul 1937 de la Banca Națională a României, sucursala Neamț. Secția are "Banca Corpului Didactic" înființată în anul 1924, este cea dintîi din țară (în momentul de față funcționează sub denumirea de "Casa de Ajutor Reciproc" a personalului din învățămînt, cu un număr de 672 membri (n.n.- astăzi, peste 3000 membri).

Dl. Ioan Radu este președintele actual, sub care s-a cumpărat Casa de la Banca Națională, cu banii aduși de dl. Leon Mrejeriu de la minister și din cotizații, precum și din alte surse.

Secțiunea are revista "Apostolul" apărută în noiembrie 1934 și care s-a editat pînă în anul 1945".

În martie 1999, revista "Apostolul" a reapărut în colaborare cu Inspectoratul Școlar Neamț, Sindicatul din Învățămînt și Cercetare Neamț, Asociația Învățătorilor Neamț. Revista este editată de Sindicatul din Învățămînt și Cercetare Neamț și a ajuns la nr. 94 (iunie 2007). În perioada 1945- 1989, timp de 44 ani, Asociația nu a mai desfășurat activități dar nici nu a fost desființată. După Revoluția din anul 1989, prin sentința civilă nr. 63 din 5 octombrie 1990, a Judecătoriei Piatra Neamț, definitivă și învestită cu formulă executorie, Asociația Învățătorilor din Județul Neamț a fost recunoscută cu statut de personalitate juridică.

Preluînd tradițiile asociației din perioada interbelică și dispunînd de cadre didactice cu o bogată și merituoasă activitate în domeniul învățămîntului, Asociația Învățătorilor din județul Neamț dorește să-și aducă o contribuție substanțială la dezvoltarea educației continue în regiune Nord Est, structurîndu-și și orientîndu-și activitățile spre satisfacerea cererilor de pe piața locală a muncii prin: organizare de cursuri de perfecționare- specializare în domeniile de interes pentru comunitatea locală, atragerea de cadre didactice și de specialiști de marcă în activități de formare profesională și realizarea unor suporturi curriculare etc.

Ca o primă acțiune de amploare, Asociația Învățătorilor intenționează organizarea Zilei Învățătorului, la data de 30 iunie, de altfel o zi a tradiției învățămîntului românesc. De asemenea, în același cadru, se vor sărbători 95 de ani de la înființarea secției județene a Asociației Învățătorilor Neamț. Activitățile programate vor începe cu un Te Deum, în jurul orei 10,00, și vor continua pe 1 iulie cu simpozionul "Dascăli nemțeni de altădată", în cadrul căruia se vor prezenta diferite referate, și va fi lansată cartea "Crîncenul veac al XX-lea și ororile sale", scrisă de învățătorul Mihai David Ghindăoani.

Asociația Învățătorilor Neamț invită cadrele didactice pensionare, active și viitoare la aceste manifestări, precum și pe toți cei care sînt legați de tradiția învățămîntului nemțean.

VREME TRECE... VREME VINE...
15 IUNIE 2007

Ziua de 15 iunie 2007 are o dublă semnificație: sfîrșitul anului școlar și, în același timp, sfîrșitul unei cariere didactice de aproape 40 de ani. O viață de om în mijlocul tinerelor vlăstare.

Doamnele profesoare ***Maria Georgeta Tirodii***, ***Niculina Fulga*** și domnul profesor ***Romulus Nicula*** au contribuit permanent la ridicarea prestigiului Școlii "Mihai Eminescu" Roman, județul Neamț, prin competență profesională dovedită prin rezultatele deosebite obținute de elevii pregătiți de către dumenalor, atît la examene cît și la concursuri școlare de limba și literatura română și matematică.

De asemenea, în activitatea de consiliere au format generații de elevi cu o personalitate armonioasă și un comportament civic merituos.

Activitățile desfășurate la nivel de catedră sau cele extrașcolare arată implicarea doamnelor profesoare și a domnului profesor în viața culturală și științifică a școlii.

Se remarcă rolul de mentor al doamnei profesoare ***Maria Georgeta Tirodii*** ca responsabil al cercului pedagogic, sprijinind tinerele cadre didactice sosite la noi în școală să se acomodeze, prin sfaturi prietenești și recomandări profesionale utile.

În același timp, doamna profesoară ***Niculina Fulga*** s-a dovedit o bună colegă, colaborînd întotdeauna bine cu catedra și direcțiunea școlii. Elevii pregătiți de doamna profesoară au avut rezultate de excepție la olimpiada de limba și literatura română și la Testele Naționale.

Domnul profesor ***Romulus Nicula*** este un profesor de referință în școală, localitate, fiind recunoscut ca un dascăl eficient. Generații întregi au beneficiat de calitățile extraordinare ca profesor de matematică; elevii pregătiți de domnul profesor au obținut rezultate foarte bune la olimpiadele școlare la matematică, ajungînd în faza națională și la examenele de la Testele Naționale.

Toți trei au lăsat ceva din sufletul dumnealor, sădind cunoștințe și sentimente în mințile și inimile învățăceilor din școala noastră.

În numele părinților, elevilor și al întregului colectiv al școlii le mulțumim, arătîndu-le profundă considerație și adînc respect.

Prof. Silvia TINCU
Șc. "Mihai Eminescu" Roman

Asociația Învățătorilor din județul Neamț sărbătorește 95 ani de la înființare

Locul întîlnirii: ***Căminul Cadrelor Didactice- str. Mihail Sadoveanu nr. 21.***

Data: 30.06 și 01.07.2007

Programul manifestării:

Ziua I- 30.06.2007, ora 10,00- Te Deum

● Cuvîntul de deschidere adresat participanților de către organizatori și reprezentanții forurilor județene și locale; ● Înmînarea diplomelor aniversare; ● Puncte de vedere ale invitaților și ale unor colegi; ● Spectacol prezentat de formațiile artistice ale Liceului de Artă și ale Liceului Pedagogic, Facultatea de Muzică, Palatul Copiilor, grădinițe din Piatra Neamț.

Ziua a II-a - 01.07.2007, ora 10,00
Sesiune de comunicări
● Expoziții ● Întîlnire colegială.

SĂRBĂTOAREA DASCĂLILOR

O CATEGORIE DE OAMENI APARTE...

Dascălii sînt o categorie de oameni aparte... poate puțin visători, poate puțin copii.

Fără a ține cont de dificultățile profesiei, fără a ține cont de retribuție, acești OAMENI perseverează o viață în a-și face datoria, dedicîndu-și priceperea, iubirea, copiilor...

... Și se mulțumesc cu puțin, cu un cuvînt de respect din partea părinților unor elevi de acum 10 ori 20 de ani, cu zîmbetul deschis, sincer al unui fost elev sau cu o floare primită la început sau sfîrșit de an școlar...

Din ce se "compune" viața unui profesor?

- concursuri, olimpiade, caiete corectate, teze, examenele elevilor, examenele sale... apoi familia.

Priviți de alte categorii sociale, dascălii par naivi, ciudați chiar. Dacă ar fi fost pragmatici, și-ar fi schimbat profesia cu una mai rentabilă. Cei născuți pentru a fi învățători sau profesori își văd liniștiți de treabă.

...Și uite așa, trec anii și dascălul trebuie să-și ia rămas bun de la școală, de la elevi și se gîndește că ar fi putut avea o pensie mai mare dacă...

Dar nu, dacă ar fi s-o ia de la capăt, cei mai mulți tot dascăli s-ar face.

Așa ar proceda și colegii noștri, ***Dorel Mancaș, Virginia Gheorghiu, Artemiza Nedelcu, Sandu Onica***- de la Școala "Elena Cuza", Piatra Neamț.

Sandu Onica, profesorul de educație fizică și "Șeful Sindicatului" în școală, a încurajat talentele multor generații de sportivi. A fost mereu receptiv la "doleanțele" colegilor, le-a transmis mai SUS, dar numai noi, dascălii auzim ecoul. Ecoul atinge stînca, n-o pătrunde. Vor urma alte generații, alți lideri ai sindicatului din care noi nu vom mai face parte (ieșind, pe rînd, la pensie) care, poate, vor sfărîma stînca. Cît timp va mai trece?

Colegii noștri ies la pensie la sfîrșitul acestui an școlar. Ei și-au făcut pe deplin datoria.

N-o pot lua de la capăt chiar dacă tot această profesie și-ar alege-o dacă le-ar fi dat să fie din nou tineri. Sau... poate ar schimba-o (cine știe!).

Cum, din păcate pentru elevi, pentru noi, colegii, activitatea lor se încheie, le dorim din suflet sănătate, împliniri pe mai departe, ani mulți, să-i călăuzească pe alți dascăli tineri, dornici de ajutor, de îndrumare.

Le urăm să trăiască și să se bucure de viață... și, dacă s-ar putea, o pensie care să facă viabile urările noastre.

Daniela TOMPEA

Din GÎRCINA, în CONGO

PROFESOR MANCAȘ DOREL, ȘCOALA "ELENA CUZA" P. NEAMȚ

Născut la Deva, pe 5 decembrie 1943.

Studiile primare și gimnaziale la Dorohoi și apoi cele liceale la Rădăuți, după care a absolvit, în 1966, studiile universitare la Iași, cu specializările biologie, agricultură și geografie.

Debutează în învățămînt la Școala Generală Gîrcina, jud. Neamț, unde a fost repartizat și unde a rămas 5 ani, după care s-a transferat, în urma unui concurs la Școala nr. 4 Piatra Neamț, actuala "Elena Cuza".

Între anii 1974- 1978 a fost detașat ca profesor cooperant în Republica Zair, actuala Republică Democratică Congo, în capitală, unde a predat, succesiv la două licee, unul pedagogic și unul de științe și altul economic.

"Consider ca o mare realizare faptul că am făcut față încrederii acordate de către colegi, prin alegerea în funcția de director al celei mai mari școli gimnaziale din Moldova (adică Școala nr. 4 Piatra Neamț) care avea, în 1993, 3800 elevi și 200 cadre didactice, plus o școală primară (Sarata) și 4 grădinițe" (alături de 2 colegi directori adjuncți)- mărturisește domnul profesor.

De asemenea, ca tînăr profesor și director coordonator al școlilor comunei Gîrcina, și-a adus o contribuție la realizarea învățămîntului de 10 ani.

Perioada de profesor cooperant a fost fructuoasă căci a cunoscut alt popor, alt sistem de învățămînt și social, colegi de diferite națiuni și mai ales a simțit simpatia elevilor și a colegilor străini.

În școala de bază a organizat un laborator de biologie și a avut cîteva succese la olimpiadele de biologie județene și chiar naționale.

Iată ce ne-a declarat cu prilejul încheierii activității didactice:

"La ieșirea la pensie, am sentimentul datoriei împlinite, chiar dacă cariera didactică nu mi-a fost visul din liceu și facultate. Regret că școala românească a reculat puțin prin revenirea la învățămîntul obligatoriu de 8 ani, la revenirea la vîrsta începerii studiilor școlare la 7 ani, prin deposedarea școlilor gimnaziale orășenești de elevii cei mai buni, de către licee, în clase mai mult sau mai puțin speciale, ceea ce le scade nivelul performanțelor școlare, aducîndu-le aproape în starea de școli de recuperare.

Școala actuală este puțin în derivă dar sperăm să și îndrepte lucrurile. Colegii sînt inimoși și sper să-și facă datoria cu speranța să fie stimulați.

Îmi propun să-mi reabilitez sănătatea, să mai călătoresc, să mai învăț o limbă străină etc. Mă voi ruga pentru actualii și viitorii elevi, pentru colegii de muncă și de profesie".

"M-AM SIMȚIT MEREU CA ÎNTR-O FAMILIE"

PROF. NEDELCU ARTEMIZA, ȘCOALA "ELENA CUZA"

S-a născut la 5 aprilie 1949 în comuna Motoșeni, jud. Bacău, într-o familie cu tradiție în ale profesiei de dascăl, părinții fiind învățători. A urmat școala primară în satul natal și apoi gimnaziul la Podu Turcului și liceul la Liceul nr. 2 din Tecuci.

Între 1967- 1972 a studiat la Universitatea București- Facultatea de Filologie (secția română- franceză).

A început activitatea în învățămînt în anul 1972 la Liceul Bicaz, într-un colectiv numeros, simpatic și exigent în același timp. "Exigența conducerii liceului m-a ajutat foarte mult deoarece mi-a impus o anumită rigoare pe care am păstrat-o de-a lungul întregii cariere"- prof. Artemiza Nedelcu.

În anul 1974, dosar de fixare pe catedra de limba franceză de la Școala Tașca, unde a funcționat pînă în 1987, cînd prin restrîngere de activitate, s-a titularizat la Școala nr. 2 Piatra Neamț.

Din 1987 pînă în 2007 a predat limba franceză la mai multe școli din oraș (2, 10, 4) avînd de fiecare dată o relație cordială cu colegii, elevii și cu părinții acestora.

Cele mai mari satisfacții i le-au oferit copiii care prezentau creații proprii în limba franceză.

Profesoara mărturisește: "În fiecare colectiv profesoral m-am simțit ca într-o familie și sînt convinsă că îmi vor lipsi atît copiii cît și colegii profesori".

Și-a făcut meseria cu plăcere deoarece iubește copiii și este o fire sociabilă. A încercat să le insufle elevilor pasiunea lecturii și curajul de a aborda probleme de actualitate făcînd conexiuni între lucrurile învățate la școală și cele văzute în viața de zi cu zi. "Nu sînt nostalgică, dar constat că școala din ultimii ani este în oarecare dificultate și nu neapărat din lipsa banilor, care, ce-i drept, sînt puțini, dar sînt mai mulți factori ce concură la asta. Noi vrem să facem multe, poate prea multe și uneori uităm esențialul. Elevul se pierde printre atîtea priorități. Consider că programele sînt prea stufoase și elevii prea aglomerați, părinții la fel.

Ca pensionară îmi propun să mă plimb, să călătoresc, să-mi îngrijesc sănătatea, să citesc tot ce nu am putut citi din cauza timpului.

Le doresc tuturor colegilor mei multă sănătate, răbdare și bucurii personale și profesionale", mărturisește fără ezitare la încheierea activității didactice, Doamna Profesoară.

PLĂCEREA JOCURILOR SPORTIVE

ONICA ALEXANDRU- PROF. DE EDUCAȚIE FIZICĂ- ȘCOALA GENERALĂ "ELENA CUZA" PIATRA NEAMȚ

Născut din părinți învățători, la 9 ianuarie 1944, în comuna Dumești, jud. Iași.

A urmat cursurile Liceului "Costache Negruzzi"- Iași între anii 1954- 1961, continuînd studiile Facultății de Ed. fizică ale Institutului Pedagogic Iași, completate cu studiile la IEFS București.

Debutul în învățămînt la 15.11.1964 la Șc. Gen. din comuna Prisăcani, jud. Iași, apoi la 1 martie 1965 s-a transferat la Liceul Agricol Podu- Iloaiei, jud. Iași.

Transferul ca fotbalist la Clubul "Ceahlăul" din Piatra Neamț a condus și la schimbarea locului de muncă, rămas definitiv în municipiul Piatra Neamț.

Din 1965- 1 sept. pînă în 1970, a funcționat ca profesor la Grupul Școlar de Chimie, cînd s-a transferat la Șc. Gen. nr. 4 P. Neamț.

Din 1979 pînă în 1989 a profesat la Clubul Școlar de Fotbal "Olimpia", după care a revenit la Șc. nr. 4 P. Neamț, unde a funcționat pînă la încheierea activității didactice.

Modest și perseverent, pe parcursul activității a dăruit și transmis elevilor dragostea pentru sport și mai ales i-a inițiat în tainele celui mai frumos sport, fotbalul.

Activitatea i-a fost încununată de rezultate deosebite prin locurile și premiile obținute în competițiile sportive la nivel județean și național și mai ales prin promovarea unor certe valori în fotbalul românesc din primul eșalon (Vasilache Gh., Tamaș Const., Ivanov Leon etc.). În 1987 a cucerit titlul național în cadrul cluburilor sportive școlare iar în acest an locul I la faza județeană la Olimpiada de fotbal pentru clasele V- VIII

"După 43 de ani de activitate mă bucur că am ajuns sănătos la ziua pensionării și că am transmis multor copii plăcerea de a practica jocurile sportive, mai ales fotbalul".

După pensionare va lucra în continuare ca instructor- auto și va practica sportul de plăcere alături de ceilalți colegi mai tineri sau de generație.

"Le doresc colegilor multă sănătate și putere de muncă iar elevilor succese tot mai mari pe linia școlară și sportivă", a declarat în încheiere dl. prof. Onica Alexandru.

PROF. GHEORGHIU VIRGINIA

Născută 2 dec. 1948, com. Izvoru Alb, jud. Neamț.

Studii- Facultatea de matematică, Univ. "Al.I. Cuza" Iași.

Locuri de muncă:

■ Școala cu clasele I- VIII, com. Bicaz Chei (1971-1979) profesor de matematică ■ Clubul Copiilor Bicaz și Școala cu clasele I- VIII Mărceni- Bicaz, director și, respectiv profesor pentru norma de predare (1979-1986) ■ Palatul Copiilor Piatra Neamț- profesor pe catedra de informatică și cel care a înființat această activitate în județul Neamț- (1986- 1988) ■ Școala cu clasele I- VIII Elena Cuza Piatra Neamț- 1989- prezent profesor de matematică.

Distincții: Profesor evidențiat prin Ordin de Ministru.

Alte diplome cu diverse prilejuri.

Rezultate de excepție în activitatea cu elevii la clasă, la concursurile școlare, la examenele de testare națională.

PROFESIUNEA DE DASCĂL - DĂRUIRE DE SINE

Profesiunea de dascăl ar putea fi definită drept condiția umană, cu alte cuvinte preocuparea de a ameliora în permanență pe plan spiritual. Prin urmare, după obținerea calificării nimeni nu poate rămîne în afara studiului fără riscul descalificării, deoarece nimic nu este mai dăunător viitorului dascăl decît formarea sentimentului de "suficiență" de sine. Sînt necesare în continuare inițiative, acțiuni concrete, antrenare ritmică, care să determine mobilizare totală, reală și efectivă a cadrului didactic, indiferent de specialitatea sa, pe linia ridicării permanente a nivelului de cunoștințe, prin utilizarea eficientă a tuturor formelor de perfecționare a pregătirii profesionale și pedagogice.

Nobila muncă de autoperfecționare continuă a educatorului și de a sădi ceva din ființa sa în fiecare activitate cu tineretul se cere făcută cu multă pasiune, cu multă dragoste, așa cum au făcut-o atîția ctitori de școală românească: N. Iorga, T. Vianu, G. Călinescu ș.a. Aceștia au înțeles că a fi un bun sau mare dascăl nu înseamnă numai a avea fișele ultimelor noutăți pe care să le comunice cu "emfază calculată", ci înseamnă a fi un bun pedagog și patriot, adică a iubi pînă la dăruire totală omul, tînărul care vine încrezător să "devoreze" idei, înseamnă a iubi cu ardoare țara cu viitorul ei, să cultive în toate împrejurările cel mai scump tezaur al inimilor noastre, care este limba românească, să cerceteze obiceiurile și datinile strămoșești, care trebuie păstrate cu sfințenie și transmise nealterate generațiilor următoare.

Privit din această perspectivă, dascălul este chemat să se racordeze la cerințele vieții, să se implice total în lupta pentru o nouă calitate în învățămînt, în soluționarea problemelor pe care le pune integrarea acestuia în cercetare și producție. Calitatea muncii acestuia este dată nu numai de ceea ce știe să facă, ci, mai cu seamă, de felul cum realizează ce trebuie să înfăptuiască, de orizontul său spiritual, de forța, adîncimea și cuprinderea înțelegerii, gîndirii și intuiției sale, de vibrația și tensiunea intelectuală și afectivă pe care le investește și cu care își înzestrează munca.

De la omul școlii societatea pretinde calitate și eficiență maximă, instrucția și educația fiind socotite ca investiția cea mai importantă, o investiție făcută de om și pentru om, rezultatele materializîndu-se în conștiințe, convingeri, sentimente și atitudini. Aceasta presupune un efort permanent de informare și de încorporare firească a noilor cuceriri ale științei și tehnicii în activitatea teoretică și practică, condiție esențială a menținerii în actualitate a oricărui educator care se vrea competent și eficient.

Orice dascăl își amintește cu plăcere anii de școală și retrăiește tainica nădejde cu care și-a ales această carieră: de a nu trăi inutil, închis în preocupări mărginite, ci de a mai avea o familie. Nu e o simplă metaforă vorba "dascălul e al doilea părinte al copilului", ci o realitate. N-au oare dascălii, după împrejurări, toată severitatea, toată ambiția, toată duioșia, toată amărăciunea și tot orgoliul adevăraților părinți? Ba da! Pînă într-atît că, adesea, elevii și studenții se înșeală asupra valorii iubirii reale a dascălului, așa cum se înșeală uneori asupra iubirii părinților. Trebuie să ajungă oameni în toată firea, să trăiască departe de aceștia, pentru a-și da seama de adevărata durere de inimă ce stă la izvorul unei măsuri aspre, a neînduplecării, ce li s-a părut grozav de grea atunci, dar sub care era dorința și truda de a-i face oameni.

Iată de ce etica dascălului se cade în mod special să fie ireproșabilă, pentru că dascălii reprezintă principalul și cel mai înrîuritor model viu de comportament în viața elevilor. Un dascăl transmite, odată cu cunoștințele sale, și, de regulă, fără să-și dea seama, și modul lui de a fi, de a gîndi, de a se comporta în societate și în viață, în raport cu oamenii, cu valorile spirituale și materiale ale poporului nostru; totul este să le transmită într-un sens pozitiv, creator, care să ducă la configurarea nu a unui cetățean oarecare, ci a omului nou de care avem nevoie.

Înv. Tatiana GÎRBEA

Școala "Otilia Cazimir", Cotu Vameș

(continuare în numărul viitor)

APOSTOLUL LITERAR și ARTISTIC

Anul 5 nr. 18

iunie 2007

ROMANVODIȘTII DE ALTĂDATĂ

Într-o frumoasă zi de vară a anului 2007, pe 2 iunie, ne-am întîlnit, în sala "Garabet Ibrăileanu" a liceului pe care l-am absolvit împreună, acum 20 de ani, să serbăm revederea noastră.

Sîntem promoția 115 a Liceului de Matematică-Fizică "Roman- Vodă" din Roman și sărbătoarea revederii noastre se alătură unor evenimente importante ale orașului:

- 615 ani de la prima atestare documentară a orașului Roman, la 30 martie 1392;

- 135 de ani de la înființarea, la 30 septembrie 1872, a Gimnaziului "Roman Vodă"- actualul Colegiu Național "Roman- Vodă".

Ne-am pregătit din timp, așa cum le stă bine unor elevi sîrguincioși, încă de la aniversarea noastră de acum 10 ani de la absolvirea liceului, pentru ca reîntîlnirea promoției 1987 să fie un moment emoționant și de plăcută aducere aminte, pentru toți participanții, adunînd în acești ani toate împlinirile, bucuriile și speranțele noastre, dar și toate regretele și deziluziile.

Ne-am regăsit colegii, am schimbat impresii, adrese, ne-am spus părerile pe forum, ca într-o mare familie. Am ascultat cu mare emoție cuvintele pline de dragoste, dăruire profesională și delicatețe sufletească ale stimaților noștri dascăli, care ne-au îndrumat pașii pe cărările, uneori anevoioase, ale Cunoașterii, îndreptîndu-ne mereu pe calea Adevărului, Cinstei, Onoarei și Bucuriei de a trăi frumos și intens.

M-am întors cu nostalgie în timp. Am retrăit cu ochii minții, cufundată în șirul frumoaselor amintiri pe care nimeni și nimic nu mi le va putea fura vreodată, momentele de "agonie și extaz" din viața noastră de liceeni, într-o perioadă tulbure, nu tocmai comodă, dar care a avut un farmec aparte.

Îi țin minte pe fiecare din Domnii noștri profesori, pe colegii, care astăzi se află la "masa umbrelor" și care veghează cu drag asupra destinelor noastre. Cum aș putea trăi altfel? Fără ei viața mea nu ar avea nici un sens. Fiecare ocupă un loc aparte în inima mea, în sufletul meu.

Îmi amintesc cu mare drag de toți cei care și-au sacrificat, uneori, viața personală și s-au dedicat nouă, punîndu-se cu toată ființa lor în slujba școlii. Acești oameni deosebiți au "șlefuit" caractere, au creat Oameni.

Învățăturile dascălilor noștri se amestecă azi cu mirosul persistent de tei, cu imaginea curții interioare a liceului în zilele examenelor, apoi în zilele cînd ne-am fotografiat pe trepte, mîndri și veseli, cînd purtam în ochi lumina tinereții, cînd ne țineam timid de mînă cuprinși de fiorul primei iubiri și cînd ne clădeam speranțe de viitor.

Parfumul de altădată al anilor minunați de școală îl voi simți toată viața mea.

Astăzi, cînd, după două decenii, ne dorim să mai fim liceeni pentru încă o zi, ce ar mai fi de spus?

Vă mulțumim, Domnilor profesori, pentru curajul și abnegația D-voastră, deoarece continuați să faceți parte din viețile noastre, indiferent unde sînteți acum!

A consemnat prof. Carmen- Elena VELEȘCU (DIACONU)

Liceu cu Program Sportiv Roman absolventă a promoției 115 din 1987

Întîlnire de promoție

DUPĂ 45 DE ANI

E vremea banchetelor și a întîlnirilor " de suflet". În toate tîrgurile mioritice, recent europenizate, se perpelesc fripturi, curg valuri de bere. Așa a fost dintotdeauna în iunie. Nu credeți? Întrebați-vă progeniturile din clasele terminale.

Sîmbăta trecută, exstudenții de la Istorie, promoția 1962, s-au întîlnit la orele 10,00 în Amfiteatrul II- 7 din bătrîna Universitatea "Al. I. Cuza" Iași. Pretextul? S-a împlinit un număr de ani de la absolvirea facultății. De la vremea cînd erau frumoși, tineri, deștepți și credeau că tot ce zboară se mănîncă. După ce au lustruit băncile amfiteatrului 5 ani (1957- 1962), entuziaștii de atunci au intrat în producție. Atenție, cu repartiție și primă de instalare. Au devenit apostolii neamului în slujba lui Clio. Și-au dăruit viața școlii. Au ajuns la catedră, unde a vrut destinul. Cîteva exemple? Iulius Buțincu- inspector la I.S.J. Neamț, Ștefan Cucoș - director la Muzeul de Istorie din municipiul Piatra - Neamț, Dumitru Rusu - profesor la Șc. " Elena Cuza"... Și lista ar putea continua cu nume la fel de " ilustre".

S-a strigat Jurnalul Grupei 134 din anul de grație 1962. Unii au răspuns " prezent" ca pe vremea studenției. Alții, au absentat, motivat. Au plecat deja dincolo, cu luntrașul Charon. Predau istoria la îngeri, în cer. Și o fac dumnezeiește. Strîngeri de mînă , confuzii, scuze, sărutări, amintiri. După aproape jumătate de secol, respectabilii pensionari de azi au adus un pios omagiu foștilor universitari. Le-au făcut o slujbă de pomenire la Biserica" 40 de Sfinți" de sub coasta universității. Nu le-au uitat nici poreclele. " Moșul" -prof. univ. C. Cihodaru, " Academicianul"- Gh. Platon, " Diplomatul" - D. Berlescu, " Carismaticul"- N. Gostar. Cel mai frumos și elegant cadru didactic din amfiteatrul "istoricilor". Alături de care semnatarul acestor rînduri a făcut săpături arheologice pe Bîtca Doamnei, în vara anului 1957. La cetatea dacică a regelui Dicomes. Rezultatul investigațiilor la care și-a adus aportul și preotul C. Mătase? Lucrarea " Cetăți dacice din Nordul Moldovei".

Despre ce au putut face " puștii" trecuți bine la 65 de ani, la Casa " Pogor" din Iași, veți afla de la alții. Vă vînd un singur pont. Lăsați de capul lor , foștii studenți au devenit temerari. Au propus o nouă întîlnire, peste 10 ani , cînd vor fi mai tineri. Cum s-a terminat aniversarea? Cu " Vivat Academia , vivant profesores ! " Cu urări de pensie lungă și baftă . De ce și baftă ? Pentru că și cei de pe Titanic au fost sănătoși dar puțini au scăpat întregi!

Dumitru RUSU

OLIMPIADA DE NEOGREACĂ

Anul acesta, în luna mai, la Craiova, s-a desfășurat a treia ediție (după cea din mai 2005 de la Brașov și cea din septembrie 2006 de la Ploiești) a OLIMPIADEI DE NEOGREACĂ, organizată de Uniunea Elenă din România, cu sprijinul Republicii Elene, care asigură, anual, fonduri pentru excursii și burse de studiu, pentru elevi și profesori din România, în centre universitare din Grecia.

La această ediție, ca și la precedentele, printre participanții celor 22 de comunități ale Uniunii Elene din România, s-au numărat și reprezentanți ai celor două comunități din județul Neamț: Piatra-Neamț și Roman.

Trebuie să precizăm că la olimpiadă participă atît greci cît și români interesați să-și însușească această limbă.

Elevii din județul Neamț, participanți la Olimpiada din acest an, însoțiți de profesorii lor, au obținut rezultate bune și foarte bune.

Astfel, cele două eleve de la Comunitatea Elenă din Roman - Carp Diana-Elena și Tiron Paula, pregătite de profesorul Constantin Paidas, au obținut nota 9 (nouă) și, respectiv, 8 (opt).

De la Comunitatea din Piatra-Neamț, au obținut rezultate foarte bune elevele Brașoveanu Claudia și Teodosiade Sabrina, cea de a doua ocupînd locul I la categoria începători. Concurentele au fost pregătite de Elisabeta Cristea, profesoară la Grupul Școlar Economic Administrativ din Piatra-Neamț, care predă de mulți ani limba neogreacă la această comunitate.

Atît elevele participante, cît și profesorii care le-au pregătit merită felicitări și urări de a continua să-și însușească această limbă pentru a putea descoperi noi valori ale culturii elene.

Maria DÎM

ANTOLOGIA REVISTEI APOSTOLUL

"GÎNDURI PENTRU UN OM OCUPAT"

Paradoxul vremurilor noastre în istorie
- este că avem clădiri mai mari dar suflete mai mici;
- autostrăzi mai largi dar minți mai înguste.
- Cheltuim mai mult dar avem mai puțin;
- cumpărăm mai mult dar ne bucurăm mai puțin.

- Avem case mai mari dar familii mai mici.
- Avem mai multe accesorii dar mai puțin timp;
- avem mai multe funcții dar mai puțină minte,
- mai multe cunoștințe dar mai puțină judecată;
- mai mulți experți și totuși mai multe probleme,
- mai multă medicină, dar mai puțină sănătate.

- Bem prea mult, fumăm prea mult,
- chletuim prea nesăbuit,
- Rîdem prea puțin,
- conducem prea repede,
- ne enervăm prea tare,
- ne culcăm prea tîrziu, ne sculăm prea obosiți,
- citim prea puțin, ne uităm prea mult la televizor.
- Azi ne rugăm prea rar.

- Ne-am multiplicat averile dar ne-am redus valorile.
- Vorbim prea mult, iubim prea rar și urîm prea des.
- Am învățat cum să ne cîștigăm existența
- dar nu cum să ne facem o viață,
- am adăugat ani vieții și nu viață anilor.

- Am ajuns pînă la lună și înapoi, dar avem probleme
- cînd trebuie să traversăm strada,
- să facem cunoștință cu un vecin.
- Am cucerit spațiul cosmic dar nu și pe cel interior.

- Am făcut lucruri mai mari dar nu mai bune.
- Am curățat aerul dar am poluat solul.
- Am cucerit atomul dar nu și prejudecățile noastre.
- Scriem mai mult dar învățăm mai puțin.
- Plănuim mai multe dar realizăm mai puține.
- Am învățat să ne grăbim dar nu și să așteptăm.

- Am construit mai multe calculatoare
- să deținem mai multe informații
- să producă mai multe copii ca niciodată
- dar comunicăm din ce în ce mai puțin.

- Acestea sînt vremurile fast-food-urilor și digestiei încete;
- oamenilor mari și caracterelor meschine;
- profiturilor rapide și relațiilor superficiale.
- Acestea sînt vremurile în care avem două venituri
- dar mai multe divorțuri,
- case mai frumoase dar cămine destrămate.

- Acestea sînt vremurile în care avem excursii rapide
- scutece de unică folosință, moralitate de doi bani,
- aventuri de-o noapte,
- corpuri supraponderale și pastile care îți induc
- orice stare de la bucurie la liniște, la moarte.

- Sînt niște vremuri în care sînt prea multe vitrine

Octavian PALER

(continuare în pag. 7)

PE ALȚII ÎNVĂȚÎNDU-I, O VIAȚĂ...

În trecerea de la o societate care își reprima trăirile și își transfera frustrările fie în planul ironiei, fie în planul revoltei interioare la o societate care și-a transformat inhibițiile în exhibiționism, puține repere morale au rămas. Școala este cu certitudine unul din ele.

Cu toate discontinuitățile sistemului și în ciuda acestora, copiii mai trăiesc uimirile cunoașterii pe băncile școlii. Știu, vor spune unii că încă din leagăn copiii manevrează mouse-ul calculatorului, că mass- media le oferă tot ce au nevoie și chiar mai mult decît atît, dar, dați-mi voie să cred că minunea descoperirii primelor semne grafice, satisfacția rotunjirii buclei primului "b", victoria asupra primei împărțiri cu "rest", dezvoltarea de sentimente și atitudini de camaraderie, complicitate și solidaritate, toate astea se datorează în primul rînd școlii și celor care au ales să-și trăiască viața învățîndu-i pe alții. Va veni vremea cînd calculatorul nu va mai fi zeificat, ci își va recăpăta rolul de mașină pusă în slujba omului, căci adevăratele trăiri nu le poți învăța în spațiul virtual, calculatorul nu are suflet și deci nici sentimente, calculatorul nu șterge lacrima de pe obrazul pistruiat supărat pe o pată de cerneală, nici nu ascultă și sfătuiește un adolescent aflat la prima poveste de iubire. Învățătorii și profesorii există (și) pentru asta.

Marginalizați și blamați de o lume, vai, prea dornică de cîștiguri materiale mari și imediate, cu modestie și în anonimat, ei, dascălii, vin zilnic la școală și lăsîndu-și la poartă grijile personale nu puține, își transferă o părticică din suflet în fiecare copil pentru care se străduiește neprecupețit și necondiționat.

Pentru toate astea și pentru multe altele nespuse, pentru că le cunosc și le stimez, aduc prin aceste rînduri omagiul meu doamnei învățătoare ***Elena Postelnicu***, și doamnelor profesoare ***Niculina Buruiană*** și ***Niculina Tamba*** de la Colegiul Tehnic "Danubiana" Roman, care în acest călduros iunie 2007 își încheie cariera profesională, cu ghiocei la tîmple dar cu sufletul tînăr.

Colegelor mele cu dragoste,
prof. Steluța CRĂCIUN
Colegiul Tehnic "Danubiana" Roman

REVISTA ȘCOLARĂ "CRAI NOU"

- notă de prezentare -

Motto: "Pentru ca să creeze, sufletul are nevoie de entuziasm"
(George Călinescu)

"Crai Nou" este revista clasei a III-a F de la Școala cu cl, I-VIII, Nr.1 Roman, coordonată de învățătoarea clasei, Sorlescu Cristina.

Apare semestrial într-un număr de 60 de exemplare.

Obiective urmărite:

- stimularea creativității și imaginației elevilor;
- formarea unor atitudini corecte față de muncă, față de membrii din grupul primar și secundar din viața lor
- popularizarea unor creații ale școlarilor;
- dezvoltarea interesului pentru cunoașterea unor noțiuni din domeniul geografiei, științei,tehnicii, istoriei, a unor personalități marcante;
- exersarea unor deprinderi practice;
- deconectarea prin jocuri, probleme de perspicacitate, rebusuri umor;

Deoarece copiii sînt creativi în mod natural, am ales oportună lansarea primului număr al revistei în cls I. Ei au colaborat cu elevii din generația anterioară, cu care realizasem același tip de activitate.

Numerele 5 si 6 din acest an școlar 2006-2007 sînt o încununare a activității creatoare a elevilor si demonstrează o maturitate și o preocupare deosebită în realizarea fiecarui articol.

Interesul pentru lecturarea revistei a fost dat de diversitatea rubricilor ei:

- Din viața clasei;
- O excursie de vis;
- Vorba dulce mult aduce;
- Să iubim animalele;
- Iarna- anotimpul bucuriei;
- Primăvara-sursă de inspirație;
- Aniversări -Ion Creangă;
- Mica enciclopedie de personaje celebre;
- Codul bunelor maniere;
- Educația rutieră, educația pentru viață;
- Pentru copii isteți;
- Carnavalul fulgilor de nea;
- Animale și recorduri;
- Mic dejun vesel;
- Engleză pentru copii;
- Să rîdem copii;
- Curiozități, rebusuri.

Pentru ca să aibă mult succes și o formă plăcută s-a acordat o mare atenție tehnoredactării.

Prin această revistă am contribuit la dezvoltarea personalității elevilor, am valorificat aptitudinile și talentul, competiția, avînd sentimentul muncii împlinite.

Înv. Sorlescu CRISTINA,
Școala cu clasele I-VIII, Nr.1, Roman

Simpozion interjudețean la a treia ediție

Vineri, 25 mai 2007 s-a desfășurat, în cadrul Liceului Teologic Romano - Catolic „Sfîntul Francisc de Assisi" Roman, simpozionul interjudețean „Cultură și civilizație prin excursia școlară realizată în cadrul ariei curriculare Om și societate". Simpozionul se află la cea de a treia ediție, fiind organizat de către Inspectoratul Școlar al Județului Neamț în colaborare cu filiala Neamț a Asociației profesorilor de istorie din România, filiala Neamț a Societății de geografie din România și unitatea gazdă.

Manifestarea a reunit peste 400 de participanți, cadre didactice din aria curriculară „Om și societate" (profesori de istorie, geografie, religie ortodoxă, religie romano - catolică, discipline socio - umane). Dintre invitații de seamă ai simpozionului, care au și conferențiat pe tema dată, amintim pe: prof. univ. dr. Nicolae Ilinca, inspector general în M.Ed.C.T., prof. Doru Dumitrescu, inspector general în M.Ed.C.T., prof. univ. dr. Irina Ungureanu, Universitatea „Al. I. Cuza" Iași.

Excursiile organizate de școală au multiple valențe de informare și educare a elevilor. Acestea, bine pregătite și organizate, sînt atractive la orice vîrstă pentru că se desfășoară într-un cadru nou, stîrnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de noi cunoștințe, chiar dacă necesită și un efort suplimentar. Orice excursie trebuie să aibă un caracter complex, dimensiunile informative și formative fiind bine dozate încă din faza de proiect.

Majoritatea proiectelor și acțiunilor școlii prevăd activități formativ - educative în scopul sprijinirii elevilor de a deveni „oameni liberi, capabili să ia o decizie responsabilă".

Cercetătorii din domeniul transdisciplinarității vizează patru repere pe care ni le recomanda pentru a ține cont de ele: a învăța să cunoști, a învăța să faci, a învăța să trăiești alături de ceilalți și a învăța să existi.

Interesantă și foarte apreciată de cei prezenți a fost expunerea în Power Point realizată de pr. Emilian Cătălin și prof. Ioan Dămoc de la școala gazdă, pe tema „Obiective formative transdisciplinare prin excursia școlară", autorii referindu-se la cazul concret al elevilor Liceului Teologic Romano - Catolic „Sf. Francisc de Assisi" Roman, care au vizitat, printre altele, Muzeul Rezistenței Anticomuniste de la Sighet și grupul statuar realizat de Vida Geza la Moisei. S-a observat cum evenimentele istorice au fost îmbinate cu elementele geografice și cu spiritualitatea poporului român.

În ultima parte a simpozionului s-a lucrat pe discipline în ateliere, abordîndu-se probleme legate de programa școlară, activitățile extracurriculare, interdisciplinaritate și transdisciplinaritate etc.

Considerînd manifestarea drept reușită, mulțumim organizatorilor și în mod special doamnei prof. Dorina Luminița Drexler, inspector școlar general al I.Ș.J. Neamț, precum și domnilor inspectori de specialitate: Elena Preda, Eugen Vasiliu, Mihai Giosan și Victor Grigorescu, alături de care a fost prof. pr. Emilian Cătălin, directorul Liceului Teologic Romano - Catolic „Sf. Francisc de Assisi" Roman.

Drd. MIHAI FLOROAIA - I.Ș.J. Neamț

UN MODEL DE PROFESIONALISM

"Oriunde omul a muncit, lasă și ceva din inima lui" (Henryk Sienkiewicz). Astfel simțim noi, colegii doamnei profesoare ***Niculina Tamba***, în momentele în care dumneaei se pregătește pentru o nouă etapă a vieții sale. Va avea mai mult timp pentru a se dedica proiectelor personale, pentru a se bucura din plin de o familie împlinită și frumoasă.

Pentru noi e un model de profesionalism, un pedagog ce-și face cu dăruire meseria, ce-și învață elevii nu doar cum să practice sportul, ci și care sînt regulile jocului, cum să cîștige, cum să piardă cu demnitate: să fie oameni. Este acel OM cu suflet nobil care predă cu pasiune și talent, dar îi învață pe copii, prin exemplul personal, și lecția generozității, a perseverenței, a îndrăznelii, a muncii.

În cancelarie este o prezență tonică, întotdeauna veselă și comunicativă, sinceră și fermă în exprimarea opiniilor, cu inițiativă. E săritoare, implicată, pricepută- omul potrivit la locul potrivit.

Este persoana care demonstrează că tinerețea rămîne mereu a aceluia care-și menține sufletul tînăr.

M. HUCI, E. CARAIMAN - LPS Roman

URARE

Pentru astăzi, prichindei,
Pentru ziua noastră mare,
Vreau să aibă, dragi copii,
Ce-și dorește fiecare.
Să găsiți la orice pas
Munți întregi de înghețată.
Apa rîului vecin
Curgă numai frișcă, toată.

Papagali, pisici, căței,
Șotii facă-vă ca-n snoave,
Și în parc, în loc de bănci,
Să găsiți numai scrîncioabe.
Voie bună vă doresc-
Rîdeți plini de sănătate!
Căci atunci cînd rîdeți voi
Sînt mai luminoase toate.

Bianca NECHITA

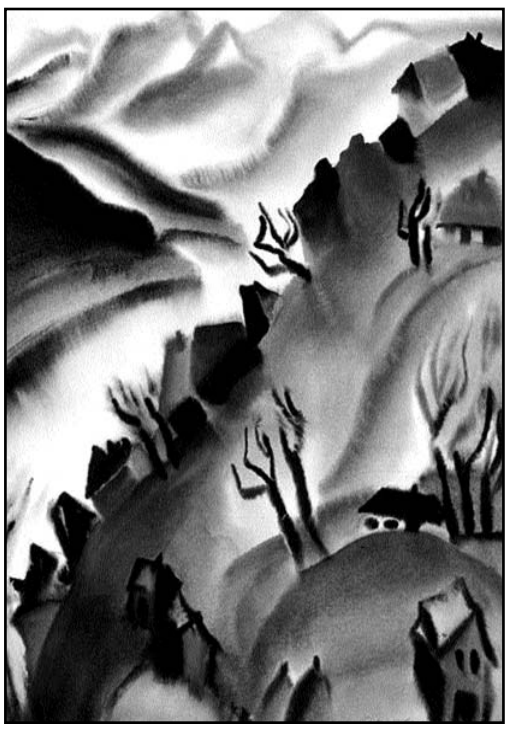

ROADELE CUVINTELOR

Trei cuvinte să sădești
Și din suflet le-ngrijești,
Va-nflori belșug de stele,
Tuturor să dai din ele.

Mamei- florile dintîi
pentru nopțile de veghe
cînd ți-a stat la căpătîi.

Tatii- ramuri dăruite
să-i sărute șanțul frunții
palmele-ndelung trudite.

Țării- toamnele cu fructe...
ionatane, pergamute,
fiindcă ea ți-a dat, să știi,
tot ce ai, tot ce-ai să fii.

Mădălina RADU

1 IUNIE

Un glas de bucurie
Străbate azi pămîntul
Și luminoase aripi
Ne-nsenineză gîndul.

E-ntîia zi de vară
Și cîntă ciocîrlia,
Veniți să ne dăm mîna,
Copii din România!

Și hora să cuprindă,
Pămîntu-n lung și-n lat,
Iar pasul să îl batem
Voios și cadențat.

Al nostru-i viitorul!
Și visul tuturor
E să-nflorim planeta
Cu porumbei în zbor.

Amalia POPA

Școala "Mihai Eminescu" Roman.

"NE ÎNTÎLNIM LA CANNES"

D.

V.: - Ce mai face Costică Ghenescu?

C.G.: - S-a întors acasă.

D.V.: - Ce i s-a mai întîmplat actorului pe plan artistic?

C.G.: - Este o poveste incredibilă. Unii o să spună că sînt nebun, dar acest nebun a mai făcut un film, despre care nu pot da prea multe date decît după premieră. Îți pot spune numele regizorului - este Andrei Moroșanu, un fost student cu care am lucrat filmul lui de licență.

D.V.: - De ce este povestea acestor filmări atît de specială?

C.G.: - Pentru că este ca o întoarcere în timp, adică ceea ce mi s-a întîmplat în tinerețe în mod real regăsesc în scenariul acesta aproape identic. Nu-i ciudat?

D.V.: - Dați-ne cîteva amănunte să pricepem.

C.G.: - În tinerețe am lucrat 2 ani la Fundeni pentru că am făcut 3 ani de Școală Sanitară pe Pitar Moși, lîngă Ambasada Elveției. În 1964, țin minte, pe 23 august, că tot personalul se uita la televizor, eu lucram la morga. Acolo trebuia să disec un cadavru în prezența unuia care mînca liniștit pită cu slănină. Exact același lucru se întîmplă și în acest film, doar că acum eu eram mortul, de fapt pacientul în moarte clinică.

D.V.: - Cum ați ajuns acolo (ca personaj)?

C.G.: - Eram victima unui accident de tramvai. Dura cîte o oră și jumătate pe zi machiajul, îți dai seama ce efort?

D.V.: - Filmul mai are și alte personaje?

C.G.: - Da, are 3 : Doru Ana, era cel care mînca impasibil (ca în pasajul real de acum patru decenii) și Irina ..., care era asistenta, care și-a dat seama că nu sînt mort de tot și a alertat medicii.

D.V.: - Ai mai avut și alți colaboratori pe care vrei să-i menționezi?

C.G.: - Da. Dragoș, Călin și Andrei erau 3 copii care aveau grijă să nu înghețe și-mi aduceau ceai fierbinte, iar scenografa a pus pe masa de porțelan o folie de poliester ca să nu mă apuce tremuratul. Filmam gol la 5ºC și trebuia să fiu inert, chiar înțepenit, rigid.

D.V.: - Ai voie să dezvălui numele casei de film?

C.G.: - Da, am vorbit cu regizorul la telefon și știu ce și cît am voie să spun în avanpremieră. Se numește Casa de film „Libra", unde am mai lucrat într-un serial pentru televiziune, numit „Hacker", cu Alexandra Gulea (fata lui Stere) și cu băiatul lui Liviu Ciulei. Acolo e o echipă mică, simplă, toți tineri foarte serioși, care m-au tratat cu un respect deosebit.

D.V.: - De ce ai zis că ai trăit o situație ciudată, aproape paranormală?

C.G.: - Din cauza modului special de comunicare. Oamenii aceia auzeau ce gîndeam. Cu un an în urmă am lucrat 3 zile cu un regizor, cu care n-am schimbat nici un cuvînt. Tot mesajul se transmitea prin ochi, ne înțelegeam din priviri. Îți vine să crezi? Filmul se numea „Legiunea străină". Filmam printre dărîmături, era un decor auster, nu vedeai decît niște cîini vagabonzi și vreo două pisici amărîte; atunci am avut și cascador. Cu toții cei de acolo comunicam doar prin gînduri. A venit Mircea Daneliuc, ne-a dat indicațiile de regizor și a plecat.

D.V.: - Să revenim la ultimul film.

C.G.: - În primul rînd lasă-mă să spun că mi-a fost oferit un apartament cu 2 camere, lîngă Cinemax (cred) pe tot parcursul filmărilor. Avea aer condiționat și aragaz, mi-au pus și mașină la dispoziție să ajung la platou. Doamna care îmi aducea zilnic ceai termina cu replica: „Ne întîlnim la Cannes". E un film artistic de 40 minute.

D.V.: - Și dacă ajungi totuși la Cannes? Poate-i o premoniție a doamnei cu pricina și nu doar o încurajare galantă așa cum o iei tu.

C.G.: - N-am ce căuta eu la Cannes...nici n-am costum. Adică am unul serios, dar îl țin pentru înmormîntare.

D.V.: - Ai ținut să-mi mărturisești bucuria ultimelor filmări?

C.G.: - Da, am fost sincer 100%, mai ceva ca la un duhovnic, la care nu mă duc pentru că mi-e frică să nu poată să mă creadă. Prin metoda comunicării de acest tip mă eliberez, scap de singurătate.

D.V.: - Ce-a făcut actorul Constantin Ghenescu azi în Piatra Neamț?

C.G.: - Să-ți spun drept am văruit în garsonieră. Ieri m-au lăsat baltă zugravii, am văzut cum făceau ei și m-am gîndit că pot și eu. Ai să rîzi, dar mi-a ieșit bine.

D.V.: - Cum ai găsit T.T.?

C.G.: - Mă bucur că a dispărut Internetul și că e luminat occidental. Dumnezeu să-i dea putere lui Liviu Timuș să facă tot ce și-a propus. Să facă un fel de curățenie actoricească: 10 actori, 5 spectacole pe stagiune și 2 regizori și va fi de ajuns.

D.V.: - Față de ultima întîlnire te-am găsit mai trist, sau mi se pare mie?

C.G.: - Sînt obosit și trist pentru că sînt sătul de bîrfe. Eu cred că un actor are dreptul să aibă toate defectele din lume. Dacă eram șofer, nimeni n-ar fi vorbit despre mine, dar așa? Nu sînt cine știe ce celebritate. Să mă lase să trăiesc.

D.V.: - Sîntem în luna florilor, hai să încheiem optimist.

C.G.: - Sîntem în ultima sîmbătă din mai. Incredibil, nimic nu-i întîmplător. Azi se împlinesc 45 de ani de la absolvirea Liceului „Horia, Cloșca și Crișan" din Alba Iulia. Unde or fi colegii mei, cîți or mai fi?

A consemnat
Dida VASILCA

ANTOLOGIA REVISTEI APOSTOLUL

(Urmare din pag. 5)

O

dar nimic în interior.

● Vremuri în care tehnologia îți poate aduce această

● scrisoare și în care poți decide

● fie să împărtășești acest punct de vedere,

● fie să ștergi acest mesaj.

● Amintește-ți să-ți petreci timp cu persoanele iubite,

● Pentru că nu vor fi lîngă tine o eternitate.

● Amintește-ți să spui o vorbă bună copilului care te venerează,

● pentru că acel copil va crește curînd și va pleca de lîngă tine.

● Amintește-ți să-l îmbrățișezi cu dragoste pe cel de lîngă tine

● pentru că aceasta este singura comoară pe care o poți oferi cu inima

● și nu te costă nimic.

● Amintește-ți să spui "TE IUBESC" partenerului și

● persoanelor pe care le îndrăgești,

● dar mai ales să o spui din inimă.

● O sărutare și o îmbrățișare vor alina durerea atunci

● cînd sînt

● sincere.

● Amintește-ți să-i ții pe cei dragi de mînă

● și să prețuiești acel moment

● pentru că într-o zi

● acea persoană nu va mai fi lîngă tine.

● Fă-ți timp să iubești, fă-ți timp să vorbești,

● fă-ți timp să împărtășești gîndurile prețioase

● pe care le ai.

● tuturor prietenilor mei, vă mulțumesc că existați".

D-ALE ELEVILOR

C

onform actualelor statistici, mii de copii se află în grija vecinilor. Motivele? Se știu. Alte mii de kinderi născuți pe plaiul mioritic, sînt crescuți în centre de plasament.

"Restul lumii", tot de ordinul miilor, a acceptat să-și lase progeniturile în grija unor persoane care nu au nimic comun cu educația și instrucția. Destul de alarmant, nu? Probabil din această cauză se întîmplă atîtea nenorociri.

Nu avem cifre precise cu numărul minorilor care cerșesc pe ulițele scumpei noastre țări. De pildă, la Piatra - Neamț. A copiilor care își văd unul dintre părinți la o săptămînă, la o lună sau la un an, o dată. Nu au fost numărați nici copiii care nu au televizor sau nu au cumpărat în viața lor o carte. Nimeni nu ne poate oferi numărul pruncilor care nu au ieșit vreodată din localitatea de baștină, cei care n-au văzut marea și muntele. Cîți țînci n-au ținut în viața lor un mouse în mînă... și așa mai departe.

Statisticile actuale nu sînt generoase în detalii. Nu ne oferă date despre elevii care beau și fumează de la o vîrstă fragedă. A celor care își văd părinții beți sau făcînd sex sub ochii lor. Nimeni nu raportează cifric cîți învățăcei stau acasă, nu merg la școală pentru că nu au cu ce se îmbrăca. Nu se suflă o vorbuliță despre copiii care merg cu oile, bat coclaurile și se droghează. Statistica din tranziție ne dă destul de des o dimensiune oarecum periculoasă a situației. Unii spun chiar apocaliptică sau exagerată a cazurilor de copii și adolescenți pe care nici familia, nici școala nu-i pregătesc suficient pentru viitor. Lumea se mișcă. Familia se modifică. Nu-i suficient de Ziua familiei sau Ziua Copilului să ieși în centrul tîrgului pentru desene pe asfalt. Nici dacă elevii strigă: "Ocrotiți Natura!", nu rezolvă nimic! Nu credeți? Priviți pe sticlă! La aurolacii contemporani și westernurile din școli! Copiii nu se cresc și nu se educă singuri. Dintotdeauna, familia și școala au jucat un rol determinant. Chiar nu se înțelege acest lucru?

Dumitru RUSU

PASIUNE ȘI CULOARE

(Urmare din pag. 1)

2

003) și Coralia Bunghez (Postfață, octombrie 2006), cartea este structurată pe opt capitole (Acasă la Iulia Hălăucescu, Obîrșii, Începuturi, La Piatra Neamț în anii grei dar frumoși ai tinereții, Călătorii, excursii și expoziții în străinătate, Călătorii în țară, Muzeul de Artă"Iulia Hălăucescu", Prietenii statornice) avînd în anexe o selecție de texte publicate de (și despre) Iulia Hălăucescu, precum și o sinteză privind viața și activitatea creatoarei- o sinteză elaborată de soțul artistei- Lucian Petronius Hălăucescu.

Cartea pe care v-o propunem atenției și lecturii este importantă și relevantă din mai multe puncte de vedere. În primul rînd, "Pasiune și culoare" va intra în bibliografia obligatorie privind spiritualitatea timpului și a orașului Piatra Neamț, în al doilea rînd ea va confirma că între pictura și sufletul artistului Iulia Hălăucescu nu există nici o distrorsiune: lumina, curățenia, puritatea, liniștea și dragostea care-i inundă opera fiind deopotrivă ale penelului și inimii sale. În al treilea rînd, mărturisirile artistei izbutesc un tablou viu al veacului trecut, cu o foarte bine mascată nostalgie a traiului patriarhal, dar și cu mîndria de a fi pus umărul alături de soțul său la buna mișcare artistică (și organizatorică) a olasticii nemțene. Uimesc mereu memoria extrem de prodigioasă a artistei, sentimentul acut al prieteniei și încrederii, lipsa de ranchiună și credința în valorile morale și ale familiei, obsesia muncii ca necesitate, ca imperativ continuu al existenței artistice.

Extrem de dificilă a fost, în acest dialog, sarcina semnatarei textului. Dincolo de imensa muncă de documentare pe care o presupune referirea aplicată la activitatea și performanțele artistice ale interlocutoarei, doamna Bunghez a trebuit să suporte atît avatarurile conducerii discuției- cu o foarte bună prietenă- pe coordonatele temelor propuse, cît și consemnarea vorbirilor înregistrate- și numai cine n-a pus mîna pe un reportofon crede că aceasta e o fericire. Dialogul domniei sale are vivacitate, expresivitate, decență doctă și un aer ușor bosumflat în clipa în care nu mai poate stăpîni divagația partenerului. Replica sa atinge însă și aciditatea tiradei cînd se referă, de pildă, la vînătoarea și prigonirea intelectualilor în anii '50- '60, la dispariția prieteniei în aceste vremuri tulburi de tranziție sau la dispariția monumentelor și maltratarea piesajului pietrean. Sînt lucruri de bun simț, lucruri normale de care arar se mai ține cont.

Revenind la "Pasiune și culoare", aș zice că această carte esențială nu poate fi vîndută decît la pachet. Adică numai împreună cu muzeul "Iulia Hălăucescu" din Tarcău și albumul "O încercare de efigie" de Grigore Ilisei. Este un pachet cu care poți porni liniștit sub braț, spre Europa.

Anuarul Colegiului Tehnic "Gheorghe Cartianu"

N

umărul 11 al anuarului pe care îl editează Grupul școlar de chimie - coordonatori, profesorii Olimpia Sima și Constantin Tomșa - ne oferă un sumar foarte bogat și variat. Domeniul literar este reprezentat de lucrările despre Tolstoi, Vasile Alecsandri, Cezar Baltag, Mitropolitul Varlaam, Basarab Nicorescu, Hașdeu, Mircea Eliade, Mihai Codreanu. Volumul se deschide cu un articol aniversar (la 100 de ani de la naștere) despre Gheorghe Cartianu, părintele spiritual al instituției școlare, dar colaboratorii anuarului aduc în atenția cititorilor și alte teme interesante precum: "O tipologie a minciunilor", "Cine a fost Mozart", "Politica de concordate a Papei Pius al XI-a", "Unde electromagnetice", "Istoricul apariției unor ramuri sportive în Neamț", "Cupluri mai mult sau mai puțin conjugale în comedia românească", "Teoria inteligențelor multiple", "Enzime folosite în industria alimentară" etc. Anuarul prezintă și în acest număr, la Capitolul II al cărții, listele absolvenților, oamenii școlii și structura claselor, precum și planul de școlarizare pe anul 2007-2008. O carte interesantă pentru toate categoriile de cititori, dar care, din păcate, nu se găsește de cumpărat la chioșcurile de ziare, deși ar trebui. ***(N.S.)***

VISUL UNEI NOPȚI DE IARNĂ SE VISEAZĂ PRIMĂVARA

La concurență cu referendumul lui Băsescu, luna trecută s-a desfășurat la Piatra Neamț, sub emblema bufonului Yorick, un important referendum pentru teatru.

Organizată de Casa de Cultură a Sindicatelor Piatra Neamț și Compania de Teatru "Draga Olteanu-Matei", cea de a XVII-a ediție a Festivalului a debutat cu premiera spectacolului "Visul unei nopți de iarnă" prezentat de TEATRUL VOSTRU din Piatra Neamț. Și a continuat cu două zile pline de teatru.

UN DEBUT MEMORABIL

"Bine ați venit în inima mea", a rostit realmente emoționată actrița Draga Olteanu, adresîndu-se unui imens număr de spectatori prezenți în sala Casei de Cultură. Și în inima Marii Doamne a Teatrului Românesc încăpeau aproape 500 de inimi ale unui public avizat și iubitor de teatru- prezent de regulă și la premierele TT-ului- dar și ale unui grup imens de prieteni din Capitală.

"Prezentăm în astă seară primul teatru cu actori neprofesioniști din România", a anunțat distinsa actriță, punctînd pe scurt intențiile companiei sale de teatru și mulțumind tuturor societăților care s-au implicat în realizarea acestui proiect cultural.

O scrisoare de felicitare și bune urări la început de drum din partea actorilor Radu Beligan, Gheorghe Dinică și Marin Moraru a citit actorul Iurie Darie ("... sub veche și neclintită admirație îți dorim să cîștigi inimile spectatorilor sub binecuvîntarea cerească a lui Nenea Tudorică și a lui Nenea Iancu, din a cărui Chiriță ai făcut o bijuterie a Teatrului Românesc...") iar realizatoarea TV Ioana Bogdan a transmis salutul actorilor Stela Popescu, Arșinel și Tamara Buciuceanu, aflați în turneu în Israel.

Domnul Dumitru Luca, directorul Casei de Cultură, a subliniat importanța prezenței unui lider artistic și a unui mentor cultural în preajma noastră, a mulțumit doamnei Draga și a vorbit despre aspirațiile noii trupe de teatru a instituției.

NEA TUDORICĂ MUȘATESCU ZÎMBEȘTE

Alături de celebrele "Titanic vals" și "Escu", "Visul unei nopți de iarnă" se înscrie în seria celor mai reușite comedii lirice interbelice. Textul e o poveste de dragoste care se împlinește în noaptea anului nou, Maria Panait- un personaj cu o existență ternă reușind să-l cunoască și cucerească pe Alexandru Manea, un celebru scriitor pe care îl iubește în taină. Cam asta e povestea- fata săracă, Cenușăreasa, răsplătite pentru iubirea, cinstea și credința lor. Un vis doar la îndemîna fetelor foarte cuminți. În paralel cu această victorie a inocenței, piesa relevă valențele de autoironie și parodie ale lui Mușatescu, multe din replicile sale- celebrele mușatisme- confirmîndu-și încă perenitatea. Succesul reprezentației nemțene face, exact la 70 de ani de la premieră, un eveniment teatral.

NICI DRAGA OLTEANU NU SE ÎNTRISTEAZĂ

Dincolo de pariul cîștigat de realizatoarea spectacolului- acela că mulți actori "amatori" se pot ridica la nivelul "profesioniștilor", spectacolul mai demonstrează cîteva lucruri. Cel mai important este perenitatea lui Tudor Mușatescu, faptul că astăzi o asemenea poveste simplă mai poate interesa și înduioșa. Mărturisesc că am avut îndoieli în acest sens, dar reacțiile sălii m-au contrazis. În

al doilea rînd, roata istoriei învîrtindu-se normal, ne-am trezit că publicul de condiție medie de astăzi are aceleași probleme ca și cel interbelic: sărăcie lucie, fisc, aspirații și dorințe nemărturisite. Parcă te interesează mai mult o dramă care te poate privi și pe tine decît cea a personajelor lui Ionesco, Sartre și, pardon de alăturare, Vișniec.

CUM S-AU COMPORTAT ACTORII

Actoricește, spectacolul e convingător, mai ales în partea I, mai mult și mai atent lucrată, regizorul descoperind și punînd în valoare talentul protagoniștilor Nicoleta Munteanu (Doruleț) și Radu Costin (Alexandru Manea). Doruleț are farmec, căldură și o naivitate vecină cu inconștiența; Manea e discret, inteligent, reținut în reacții, neostentativ, stilat și elegant.

Dumitru Luca (George Panait), Letiția Aruxandei (Natalia Panait) și Viorel Ailincuței (Asistentul...) au un contact îndelungat cu scena și își creionează neostentativ personajele. Toate cele trei "apariții" se bucură și de simpatia publicului, avînd la îndemînă sarcini scenice clare și un text spumos. Ceva mai ingrate rolurile Sidoniei Grozavu (Elvira) și Vali Procopie (Bebe Cristian) sînt mai schematic încarnate, cu apel la sertărașe cunoscute (vampa și bețivu'), dar cu șansa de a căpăta gradație și omenesc în contact mai îndelungat cu publicul. Iar Ciprian Solomon face ce poate în scurta sa intervenție scenică.

CU CE PLEACĂ SPECTATORUL

Spectacolul e jucat în cheie realistă, decorurile și costumele- parcă prea frumoase și elegante pentru o lume cam sărăcuță- se preocupă la sînge de amănuntul semnificativ; muzica și lumina sînt reglate și funcționează ca la cele mai bune case. Se simte totuși o anumită rigiditate, care poate pleca fie din rigoarea regizorală, fie din lipsa rodajului actorilor. Nimic dăunător. Mai ales că nici rigoarea nu-i rea pe o scenă unde lumea încă nu stăpînește pe deplin mijloacele tehnice: respirația, frazarea, tăcerea, reacția la replica partenerului. Dar dacă acest lucru- rigoarea regizorală- e binevenit în cazul actorilor Viorel Ailincuței și Vali Pricope- dispuși oricînd să-și scape personajele de sub control- în cazul lui Radu Costin și Nicoleta Munteanu, cărora li se impune un stil de interpretare acuzat "à la interbelic" poate crea uneori falsete sau atitudini artificiale, studiate, neacoperite emoțional. Tot ce vedem pe scenă e frumos; atîta doar că e foarte frumos.

Dincolo de aceste mofturi de fată bătrînă, lumea care vine la spectacol pentru ca să se bucure, pentru ca să trăiască pentru o clipă viața altor personaje și să se decupleze de la realitate, o poate face cu brio. Îndelungatele aplauze ale spectatorilor cinstiți au demonstrat-o cu prisosință.

CUM RĂMÎNE CU YORICK

Dacă ar fi participat la concurs "Visul..." ar fi luat, pe bune, cel puțin patru premii: marele premiu, pentru regie, interpretare masculină și feminină. Anul acesta diferența valorică dintre propunerea gazdelor și oferta oaspeților a fost imensă. Nu fac această afirmație cu mîndrie ci cu durere. Trupe cu un palmares solid (Casa de Cultură Tulcea, Casa de Cultură Slatina, Teatrul Traian Grozăvescu Lugoj) au coborît serios ștacheta, dînd dovadă de oboseală, lipsă de inspirație regizorală sau de neadecvată opțiune repertorială. Juriul (Draga Olteanu- Matei, Ștefan Corneanu, Sergiu Tudose, Ion Parhon, Mircea Zaharia) nu a acordat marele premiu, luînd totuși în seamă propuneri teatrale cinstite (Casa de Cultură Reghin, "Acul cumetrei Gurton") semisofisticate (Casa de Cultură a Studenților Iași, "Casa Bernardei Alba") sau poetice (Teatrul din Lugoj, "Într-un bazar sentimental").

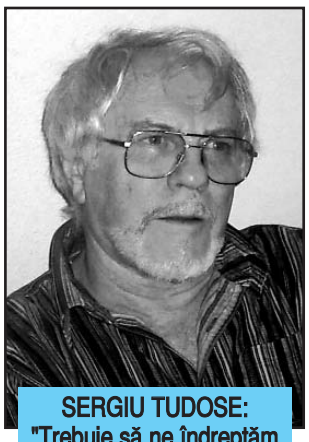

SERGIU TUDOSE: "Trebuie să ne îndreptăm cu toată dragostea spre știuta și neștiuta dramaturgie română".

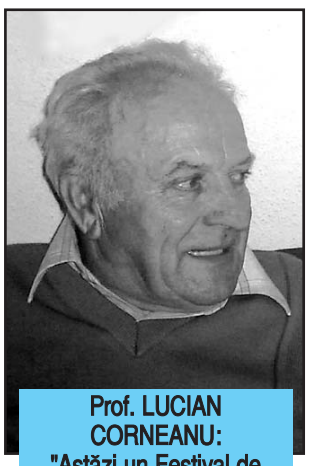

Prof. LUCIAN CORNEANU: "Astăzi un Festival de Teatru pentru amatori nu este un act de curaj ci unul de sfințenie".

A fost un efort imens din partea organizatorilor care au lucrat cu oameni puțini dar inimoși, cu bani puțini (mulțumim sponsorilor!) dar încurajați de dragostea și simpatia spectatorilor- și de o sponsorizare nesemnificativă din partea Sindicatului Învățămînt Piatra Neamț.

Ediția viitoare a Festivalului va avea, după cum susține unul dintre co-organizatori, un alt trofeu-

DUMITRU LUCA: "Draga Olteanu- Matei este o perfecționistă; munca alături de ea reprezintă mereu drumul cel mai scurt către teatru".

ZIMBRUL DE PIATRĂ- și un alt profil- axarea pe comedia românească "Ca să am și eu cui să ofer premiul care îmi poartă numele", după cum și-a vărsat năduful amfitrioana Draga Olteanu- Matei.

Mircea ZAHARIA

P.S. *O notă bună pentru popularizarea festivalului și spectacolului "Visul..."- fotografiile și afișul arată chiar ca la teatru. Adică se poate.*

APOSTOLUL LITERAR și ARTISTIC

COLEGIUL DE REDACȚIE: **Mircea ZAHARIA; Constantin TOMȘA; Ștefan CORNEANU**

IDEI ȘI FAPTE PEDAGOGICE LA *VASILE PÂRVAN*

În urmă cu 80 de ani, la 26 iunie 1927, trecea în veșnicie savantul istoric, filosoful, profesor al Universității București din 1909, literatul, organizatorul de instituții, academicianul, din 1911, Vasile Pârvan. Se născuse la 28 sept./ 10 oct. 1882 (îl sărbătorim și la 125 de ani de la naștere), în cătunul Perchiu, din

comuna Huruiești, azi în județul Bacău. Tatăl său, Andrei, era învățător. Mama sa, Aristița, era fiica răzeșului Ion Kiriac din Dobreni și era verișoară cu filosoful Vasile Conta, născut în Ghindăoani.

"Magistrul", cum cu mîndrie îl vor numi studenții săi, a fost, din copilărie, pedagog (cel ce învață pe alții). La terminarea școlii primare, mama sa, împovărată cu grija a patru copii, dintre care el era cel mai mare, l-a dat ucenic la cismărie. Tatăl său dezertase de la îndatorirea de părinte din cauza alcoolismului. Patronul, văzîndu-l isteț, l-a dat la liceu împreună cu fiul său, ca să-i poarte de grijă și să-l ajute la învățătură, fiind în aceeași clasă. Și-a împlinit magistral misiunea. Mai mult, din clasa a III-a a liceului (a VII-a de azi), a început să pregătească și pe alți elevi slabi, din clase mai mici și chiar mai mari. Banii obținuți îi dădea mamei pentru întreținerea celor trei surori mai mici, pentru care el a fost, prin sfaturi de frate, și educator.

A intrat, apoi, ca student bursier, la Universitatea București. Ca să-și ajute surorile, s-a angajat pedagog la un liceu particular. Apoi, profesor la alt liceu și chiar funcționar la Biblioteca Academiei.

La absolvirea facultății (1904) a dat examen de capacitate (pentru un post în învățămînt). A reușit primul pe țară și a fost numit ca profesor la un liceu din Focșani. N-a funcționat. Și-a luat concedii fiind trimis, cu bursă, pentru studii, la Jena (Germania). După un an de studiu la Jena, e numit profesor la un liceu din Bacău (azi, G. Bacovia). La 5 sept. 1905 depune aici jurămîntul, în care își exprimă idei pedagogice de valoare: "... a lucra cu toate puterile mele pentru a da școlarilor mei o creștere în principiile de muncă onestă, de iubire și devotament nețărmurit pentru țară... de a nu lăsa ca spiritul copiilor să fie infestat și de a dezrădăcina dintr-însul sentimentele de ură, de invidie, de cupiditate și de nesupunere la legile țării și la principiile moralei". Nu va funcționa nici aici. A fost trimis tot ca bursier al statului, la studii în Berlin. În 1906 elaborează, în numele colegilor săi la studii în Berlin "Scrisoare de la cîțiva dascăli plecați în străini către colegii lor din țară". Și în această scrisoare exprimă idei pedagogice program: "Idealul nostru național trebuie să fie ridicarea din toate punctele de vedere a neamului nostru și unirea lui într-o viață comună în limitele întinderii lui etnografic- geografice, într-o viață în care el, în deplină libertate, să-și poată desfășura întregile puteri ale sufletului său așa de deosebit de al altor popoare, împlinindu-și astfel misiunea sa". Acest ideal se va împlini în 1918 și cu contribuția cadrelor didactice, unii jertfindu-și viața în război. Un nou ideal, cu noi sarcini se contura. Vasile Pârvan e mereu activ. Publică "Păreri propuse public Marelui Sfat Național al Românilor din Ardeal, Banat și Țara Ungurească", o înțeleaptă strategie de creare a Universității Naționale a Daciei Superioare din Cluj. Lecția inaugurală a acestei prestigioase universități o va ține el în 3.11.1919, cu titlul "Datoria vieții noastre", un luminos program pedagogic național de dezvoltare a învățămîntului în România Întregită.

Ca expresie a grijii lui pentru întreg învățămîntul românesc, cu precădere a temeliilor lui- învățămîntul primar- a creat, împreună cu alți colegi, societatea culturală "Învățătorul Român", editînd și revista cu același nume.

Pentru afirmarea învățămîntului românesc în lume a deschis acum 85 de ani, în oct. 1922, "Academia di Romania" la Roma, numită și Școala Română de la Roma, cu secțiile istorie, filologie, arte plastice și arhitectură ai cărei "membri" fac mîndria României și a culturii în umanitate. După spusa directorului Academiei Americane de la Roma, Gorham P. Stevens, prin ea "Pârvan a contribuit accelerarea pulsului umanității".

Cuvine-se recitirea acestor materiale în volumul editat de Al. Zob în 1981, "Scrieri" de Vasile Pârvan, despre care Nichita Stănescu a spus că "îți vine să-l uiți pentru că este prea mare".

Prof. Traian CICOARE

REMEMBER ÎN PRAG DE PENSIE

La 1 septembrie 1973 am păsit cu încredere, alături de încă șase colege de clasă pe poarta Școlii Bălușești, comuna Icușești, județul Neamț. Veneam dintr-un sat sucevean și timpul m-a purtat prin mai multe școli nemțene (Girov, Bicaz, Dumbrava Roșie, Săvinești), pînă cînd am reușit să obțin un post la Școala nr. 4 din Piatra Neamț.

Cînd s-au deschis porțile Școlii nr. 10, am făcut parte din echipa de cadre didactice, elevi și personal administrativ care avea să dea viață acestui lăcaș de învățătură. Anii au trecut, copiii au crescut și au plecat, lăsînd locul din bancă altor generații.

Astăzi mă pregătesc și eu de plecare din această școală, pentru a începe o nouă etapă a vieții. Cred că am lăsat loc de "bună ziua" și, atunci cînd dorul de școală și de copii mă va cuprinde, colegii mai tineri îmi vor permite să fiu lîngă ei.

Dascălul trăiește bucuriile și durerile alături de elevii săi și de părinții acestora. E lucru mare să constați că peste zece, douăzeci sau treizeci de ani, foști elevi, părinți acum, cu meserii diverse (profesori, cadre militare, jandarmi, economiști, mecanici, lucrători în diferite domenii) nu te-au uitat, cu toate că timpul ți-a "furat" tinerețea și ți-a pus mărgăritare în păr. Aceasta înseamnă că nu ai trăit degeaba și ai reușit să sădești în mintea învățăceilor sămînța sănătoasă și roditoare a cunoașterii, bunătății și prețuirii.

Mulțumesc celor care m-au înțeles și au fost alături de mine la bucurie, dar și la necaz și le doresc viață fără suspine și tinerețe fără bătrînețe.

Înv. Felicia SAVIN

O CARIERĂ DIDACTICĂ ÎMPLINITĂ

Înv. CIUBOTARU ELENA-
ȘCOALA GENERALĂ NR. 10 PIATRA NEAMȚ

Învățătoare gradul I, cu o vechime neîntreruptă de 36 ani în învățămînt, este absolventă a Liceului Pedagogic Bacău-promoția 1971.

A profesat succesiv la Șc. nr. 1 Țibucani, Șc. Sarata- Dobreni, Șc. nr. 25 Piatra Neamț, Șc. nr. 26 și 6 Piatra Neamț și și-a încheiat activitatea didactică la Șc. nr. 10 Piatra Neamț.

A fost preocupată permanent pentru perfecționarea și împlinirea carierei didactice absolvind diverse cursuri de informatică și calculatoare, de consiliere, formare și orientare. De asemenea, a participat la diverse sesiuni de comunicări (6 ediții succesive) la Piatra Neamț, Suceava, Bacău, Moinești, prezentînd și diverse comunicări, lecții și activități demonstrative.

A colaborat la revista noastră "Apostolul".

Modestă, harnică și conștiincioasă a condus și format generații succesive de elevi contribuind cu mintea și inima ei la formarea lor ca oameni cu o comportare civilizată, inoculîndu-le simțul muncii și al datoriei, sentimentele de stimă și respect față de oameni, dragoste față de patrie, dorința de performanță și afirmare.

A fost și este îndrăgită de elevi și părinți, stimată și prețuită de colegi, iar acum la încheierea activității didactice trăiește simțul și mîndria datoriei împlinite.

ALEASĂ NOBLEȚE SUFLETEASCĂ

Un dascăl poate fi o făclie permanent vie a cărei strălucire călăuzește drumul celor ce-i sînt încredințați spre formare și educație. Iar dacă acest drum ajunge tocmai în patria lui Voltaire, menirea sa este cu atît mai nobilă.

Profesionalism, seriozitate, pasiune sînt doar cîteva din atributele ce definesc personalitatea distinsei noastre colege, profesor *Cornelia Gulinschi*. Ajunsă într-un moment al bilanțului profesional, poate privi cu mîndrie în urmă, căci sentințele aruncate în sufletul elevilor săi au încolțit și au dat rod bogat. Iar roadele s-au materializat în diplome și premii meritorii obținute la concursurile naționale și internaționale.

Cinstim un dascăl, un om de aleasă noblețe sufletească. Cuvintele sînt prea sărace pentru a încununa munca depusă ani de-a rîndul în cetatea luminii și înțelepciunii.

Director, Liliana CHELARIU,
Șc. nr. 8

PERFORMANȚA OLIMPICĂ

DAVIDESCU DANIELA

Profesor de matematică la Școala cu clasele I- VIII nr. 2 din Piatra Neamț; absolvent al Facultății de matematică-mecanică, Universitatea București, promoția 1972, gradul didactic I.

35 ani vechime în învățămînt din care 18 la Școala cu clasele I- VIII nr. 2 Piatra Neamț și 10 la Școala nr. 9 Piatra Neamț.

Rezultate foarte bune cu elevii pregătiți la clasă, la examenele de admitere în liceu, capacitate, teste naționale.

Activitatea de performanță- lecții la Centrul de excelență la nivelul orașului și la cercul de performanță din școală.

În ultimii 3 ani: 3 locuri I la Olimpiada județeană de matematică, prin elevii Vasile Diana -2005; Rotaru Teodor- 2006 și 2007 și locul II prin eleva Popescu Anca. În acest an locul II la Olimpiada Națională de Matematică și medalia de aur- elevul Rotaru Tudor și medalie de bronz- eleva Popescu Anca.

Director la școală, 1984- 1990 (Șc. nr. 9 din Piatra Neamț), lider de sindicat la Școala cu clasele I-VIII nr. 2 Piatra Neamț.

Note de lector:

ÎN APĂRAREA LIMBII NOASTRE SFINTE

de Mihai Stere DERDENA

Numele lui Mihai Stere Derdena (n. 7. 03. 1934, în satul Stîna Cadînei din județul Caliacra, într-o familie de macedoromâni) este cunoscut cititorilor de reviste culturale, și nu numai, dacă avem în vedere colaborarea domniei sale la revista ,,Asachi" din Piatra-Neamț (1993- 2005), dar și la altele publicații din țară (,,Albina", ,,Bana armănească", ,,Buciumul", ,,Tribuna învățămîntului", ,,Deșteptarea", ,,Memoria", ,,Dimandarea", ,,Permanențe" etc.) sau de peste hotare (,,Cuvîntul românesc" din Hamilton - Canada).

Activitatea publicistică și editorială (,,Trei teme literare"; ,,Mărturisirea unui neînvins", 1998; ,,Cronici literare la cărți foarte rare", ,,Știm oare să vorbim?", ,,Scrieri de atitudine civică (articole politice)", ,,Suflete de crin și caractere pilduitoare", 2004) este motivată de convingerea autorului -un lait motiv al operei sale - ,,că pieirea neamului românesc devine inevitabilă prin degradarea morală la maximum a intelectualității, clasă alcătuită, îndeosebi după 1944, exclusiv din lichele și din iude".

Acum, cînd avem în față cea de-a șaptea carte a lui Mihai Stere Derdena - ÎN APĂRAREA LIMBII NOASTRE SFINTE - , considerăm că nu este lipsit de interes să facem cunoscute o parte din ,,încercările" prin care a trecut autorul pînă în 1992, anul debutului său publicistic: pe cînd împlinea șase ani (1940), familia sa se refugiază din Cadrilaterul cedat bulgarilor ,,de către trădătorii guvernanți carliști", stabilindu-se în satul ialomițean Pribegi, apoi în cătunul tulcean Caugagia; aici frecventează clasele primare, iar după absolvirea Liceului Teoretic ,,Spiru Haret" din Tulcea (1952), nepermițîndu-i-se susținerea examenului de admitere la Facultatea de Științe Juridice, din cauza ,,originii sociale nesănătoase", ,,se înrolează ca brigadier voluntar" pe șantierul viitoarei hidrocentrale de la Stejaru (Neamț); în 1952, devine student la Facultatea de Ziaristică a Universității București; în anul IV, este arestat și condamnat la 5 ani de închisoare ,,pentru tentativa de manifestație studențească antiguvernamentală"; deși a devenit posesorul a două licențe (română și franceză), a lucrat ca salahor, iar de la 13 februarie 1990, a fost reintegrat în învățămînt, funcționînd ca profesor pînă la pensionare (1998); în 1981, pentru șapte luni, se stabilește în SUA, dar, constatînd că ,,America-i pentru comuniști (ca Pacepa) mumă, iar pentru naționaliști ciumă", se întoarce în țară.

Recenta sa carte - ÎN APĂRAREA LIMBII NOASTRE SFINTE - este un tom consistent, în care au fost adunate tabletele ,,de cultivare a limbii" risipite timp de peste un deceniu și mai bine în ,,publicații din București, din provincie (multe în revista ,,Asachi") și din străinătate".

După cum aflăm din ,,cuvîntul autorului către cititor", așezat după un laudatio de Teofil Mija, cartea de acum este o continuare a celei intitulate ,,Știm oare să vorbim?" (2004).

Cartea domnului Mihai Stere Derdena este un avertisment și un îndreptar pentru cine vrea să se exprime corect în limba română. Nu vom prezenta ,,subiectele" abordate în cele aproape o sută cincizeci de tablete, limtîndu-ne la a nota cîteva titluri ce ar putea determina cititorul acestor rînduri să caute cartea: ,,Ce înseamnă <fortuit>?", Toponimul <Piatra-Neamț>", ,,<Alegerile electorale>", ,,Handbal feminin (masculin), ,,<Nu eliberăm rețete compensate>".

Merită amintit și faptul că autorul introduce în tabletele sale aspecte din propria-i biografie, precum și unele fapte, aparent în afara temei abordate. Aceste inserții dau un farmec aparte cărții, sporind apetitul pentru lectură și, în același timp, realizînd, nu de puține ori, un umor de bună calitate, ca atunci cînd relatează că, deși posesor a ,,două atestări universitare", a fost nevoit, înainte de 1990, să presteze ,,munci <de jos>", urmare a diplomei dobîndite ,,la <sorbonele> Jilava, Gherla, Periprava și Rubla".

Ținuta științifică, academică chiar, a tabletelor sale și, implicit, a întregului volum, deosebit de consistent, este dată de formația profesională a domnului Mihai Stere Derdena și impune un veritabil lingvist ce scoate în relief ,,norma" de urmat în folosirea orală sau scrisă a limbii noastre materne, chiar și atunci cînd nu este de acord, pe bună dreptate, cu normele impuse vremelnic de forurile academice.

Constantin TOMȘA

CONTINUĂRI DIN NUMĂRUL TRECUT

EXERCIȚIU DE CHRISTOLOGIE HERMENEUTICĂ (IV)

(urmare din nr. trecut)

R. Schnackenburg scrie: "Cristologia ioanică nu s-a construit pe un model de speculație mitologică despre un răscumpărător coborît din cer și care se întoarce înapoi în cer. Este mai degrabă dorința de a stabili cu claritate puterea de a salva a răscumpărătorului creștin, ceea ce conduce la accentuarea asupra pre-existenței sale, astfel încît, în prezent, vedem mai clar că drumul său începe "de sus" și

se întoarce din nou acolo".

Grija lui Ioan și preocuparea lui este că Verbul lui Dumnezeu este Dumnezeu Însuși, care S-a făcut om în Iisus din Nazaret.

Astfel, pe primul plan nu este chestiunea speculativă de a ști cum anume omul Iisus a putut avea gloria lui Dumnezeu, ci confesiunea/ mărturia/ mărturisirea că omul Iisus din Nazaret este Logos-ul lui Dumnezeu în Persoană și este Logosul ca om muritor. Totuși, El nu este Logosul decît pentru cei care sînt pregătiți să creadă, crezînd Cuvîntul lui Dumnezeu în cuvîntul Său, istoriei lui Dumnezeu în viața Sa și milei lui Dumnezeu în Crucea Sa" (K.J. Huschel, dintr-un studiu critic minuțios documentat referitor la cristologia Sf. Ioan).

Noi îl privim pe Hristos ca pe cineva care, dezvăluindu-Se și lepădîndu-Se trupește, ne conduce la misterul inefabil al lui Dumnezeu. Kenoza Sa înseamnă că El nu Și-a însușit cu invidie rangul care-L făcea egalul lui Dumnezeu. Era un act de abandonare necondiționată a Sinelui către Tatăl. Era o prezență în supunere la voința salvatoare universală a Tatălui Său. Fiul a acceptat condiția umană pînă la consecințele extreme. El s-a dăruit total celorlalți, nu a ezitat să înlăture anumite convingeri religioase ale poporului Său, cu scopul de a rămîne fidel misiunii Sale. Aceasta a condus la expresia ultimă a Kenozei, moartea pe cruce, con- sacrată prin Înviere și simbolizată în Euharistie.

Așa cum conștiința umană a lui Iisus ca Fiu nu putea, prin natura sa, să epuizeze misterul lui Dumnezeu, tot așa evenimentul Hristos nu epuizează puterea salvatoare a lui Dumnezeu, care rămîne sursa ultimă a revelației și mîntuirii. (Cgr. Doquoc, Mesianismul lui Iisus și discreția lui Dumnezeu).

În timp ce acțiunea umană a Logos este con- sacrarea universală a acțiunii salutare a lui Dumnezeu, ea nu epuizează acțiunea Logos-ului. O acțiune distinctă a Logos-ului continuă să existe.

Particularitatea evenimentului Iisus Hristos în raport cu universalitate, planului salutar al lui Dumnezeu deschide teologilor avizați noi piste pentru o teologie a pluralismului religios, care să poată face loc la diverse căi de "mîntuire".

A spune că Iisus Hristos este "fața umană a lui Dumnezeu" înseamnă că în el Dumnezeu devine Dumnezeu pentru oameni, în manieră deplin umană.

Tradiția hindusă clasică prezintă, probabil, în doctrina Saccidananda, conceptul de Dumnezeu cel mai apropiat de Trinitatea creștină pe care-l poate oferi istoria religiilor. Există o paralelă frapantă între conceptul de avatara pentru bhakti hindus și conceptul creștin de Întrupare, deci hinduismul dispune de distincția singulară de a oferi elemente de doctrină asemănătoare, cu toate că nu identice, cu ceea ce constituie substanța credinței creștine: Trinitatea și Întruparea.

În timp ce Krishna reprezintă fără îndoială absolutul (conceput ca Dumnezeu personal Vișnu), conform tradiției clasice bhakti, manifestării sale terestre i-au fost atribuite interpretări diferite.

Considerînd maya în sensul de "iluzie", shankara a redus existența umană a lui Krishna la o simplă aparență. La celălalt pol, Ramanuja înțelege maya ca putere creatoare a lui Dumnezeu și concluzionează asupra unei existențe umane autentice a lui Krishna. Adevărul și valoarea premanentă a vieților Rama și Krishna rezidă în persistența lor ca formă, prezență și influență spirituală în conștiința intimă a rasei și în viața sufletului uman (Sri Aurobinda). Pentru credința creștină, dimpotrivă, Întruparea semnifică intrarea personală a Fiului lui Dumnezeu în istoria omenirii și a lumii. Cuvîntul lui Dumnezeu, făcut om, este în mod real și autentic o ființă umană; a murit pentru mîntuirea noastră, a fost învelit în giulgiu, a înviat din morți și s-a constituit Hristos și Domn prin Dumnezeu.

"Unicitatea" și "Universalitatea" lui Iisus Hristos nu sînt nici absolute, nici relative. Am spus că erau "constitutive" în măsura în care evenimentul Hristos exercită o influență universală; în El Dumnezeu a realizat mîntuirea universală; omenirea reînviată în Hristos este garanția uniunii/ comuniunii indisolubile a lui Dumnezeu cu neamul omenesc.

Prof. masterand Dumitrița VASILCA

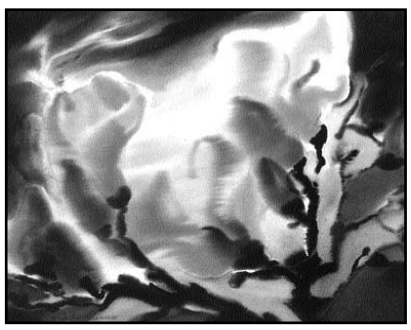

Un colecționar pasionat, învățătorul ALEXANDRU APARU

PASIUNEA UNUI OM (III)

(urmare din nr. trecut)

Persoanele avizate, competente au apreciat pasiunea de colecționar, bucuria de a prezenta exponatele, interesul pentru conservarea tuturor vestigiilor trecutului.

Mai adăugăm că expoziția reprezintă zona în care a trăit Alexandru Aparu, iar uneori țara sau străinătatea. "Este rezultatul muncii unui pasionat și minuțios cercetător al trecutului, permanent deschis spre nou, spre cunoaștere și aprofundare".

Cuvinte de laudă au fost adresate și familiei, mamei mele, Tamara, învățătoare și ea, o bună sfătuitoare și colaboratoare, care l-a înțeles și l-a sprijinit în materializarea unei strălucite pasiuni.

Unii au rămas uimiți de truda a peste 50 de ani a acestui om care, de unul singur, fără ajutorul autorităților locale sau superioare, a realizat atîtea. Eu mă mîndresc de vizita persoanelor alese de la muzeele din : Galați, Brăila, Tecuci, Focșani, București, Panciu, Vaslui, Bistrița- Năsăud, Bacău, P. Neamț și de colaborarea cu distinșii profesori Iulian Antonescu sau Adrian Daicoviciu.

De multe ori a insistat să-mi exprim și eu părerea despre expoziție în așa-zisa "Carte de impresii", dar am tot amînat, iar acum încerc un mare regret. Rămîn îndatorată că mi-ați dat prilejul să creionez cîteva aspecte din pasiunea tatălui meu.

Soarta a făcut ca, departe de satul său, de oamenii cunoscuți și apropiați, de obiectele dragi lui, să se stingă din viață, în vara anului 1995, la P. Neamț. Pe ultimul drum s-a întîmplat să fie însoțit doar de cîteva persoane, aproape necunoscute și grăbite.

Aceasta a fost povestea unui dascăl de țară cunoscut pe meleagurile județului Bacău cu diminutivul SÂNEL APARU și a unei frumoase colecții muzeale.

Prof. Elena APARU

Învățătorul CONSTANTIN ROMANESCU

(urmare din nr. trecut)

Deși nedreptățile dor și deși soții Romanescu le-au resimțit din plin au reușit să treacă cu multă înțelepciune, decență și verticalitate peste ele și să-și continue neobosiți munca de luminare- la propriu- a țăranilor de la Dreptu. Pensionați în 1967 au contribuit mai departe la construcția noului local al școlii: la chemarea Domnului Învățător, oamenii din sat au venit cu mic cu mare, cu unelte dar și cu mîinile goale. Vechea motocicletă cu ataș și-a servit cu credință stăpînul pe toate drumurile necesare obținerii aprobărilor, materialelor, dotărilor. A fost nevoie de multă muncă dar mai ales de mult suflet.

Oamenii școlii de pe Valea Muntelui, colegii mai tineri, toți cei care l-au cunoscut pe Domnul Învățător Constantin Romanescu, beneficiari ai uriașei experiențe didactice dar și de viață a familiei Romanescu au simțit de-a lungul timpului extraordinara generozitate a acestora. Cu mare bunătate, cu multă iubire pentru oameni, pentru copii și pentru meserie i-au ajutat pe toți cei din jur și și-au cîștigat astfel recunoștința și respectul tuturor. Îl citez pe distinsul său nepot Horia Romanescu care a participat în 2004 la festivitatea de decernare a titlului de "Cetățean de onoare" al Comunei Poiana Teiului acordat post mortem de Primărie: "Multe a înfăptuit în viață Costică Romanescu și mari vorbe se pot rosti în evocarea vieții lui, dar peste toate se așază o certitudine: Costică Romanescu a fost generos. Generos este și acum, cînd dumneavoastră ați hotărît să-l onorați cum se cuvine, iar bucuria unui asemenea moment avem prilejul să o trăim noi, cei pentru care Costică Romanescu este soț, părinte și bunic".

Domnul Învățător Constantin Romanescu s-a săvîrșit din viață la Dreptu în ziua de 2 iunie 1994. În fiecare vară Doamna Maria- centenarăfiul Dragomir și nepotul Horia vin la Dreptu unde îl regăsesc.

Închei citîndu-l din nou pe Domnul Horia Romanescu: "Toți oamenii au calități, doar că unii au mai multe decît alții. Cu toții sîntem, măcar odată în viață binecuvîntați de Dumnezeu, doar că unii o merită, iar alții nu. Despre fiecare cineva păstrează o amintire, doar că sînt oameni care au trăit astfel încît orice clipă a vieții lor poate fi un exemplu pentru cei din jur".

Prof. Alexandru ȚĂRANU

Nimic nu-i mai frumos, mai nobil și mai înălțător decît meseria de profesor sau învățător, de grădinar de suflete umane, de călăuză a celor mai curate, mai pline de energie și de căldură ființe omenești. (Dumitru ALMAȘ)

Munca învățătorului are efect asupra eternității și nu se poate spune niciodată unde se oprește influența sa.

(din proverbele lumii)

ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

CULTURA COSTĂ BANI MULȚI, DAR INCULTURA MULT MAI MULȚI

Acordînd un interviu redactorului Daniel Drăgan de la revista brașoveană ASTRA (nr. 5/2007), renumitul dirijor Ilarion Ionescu Galați vorbește despre starea culturii din țările prin care a trecut (multe) dar și din România. El afirmă, printre altele: "Susținerea, la nivelul înaltei performanțe, a instituțiilor culturale, știm cu toții că este foarte costisitoare. Da, cultura costă bani. Chiar bani mulți. Dar incultura costă mult mai mulți bani. Cultura înseamnă civilizație, educație, frumusețe, sănătate fizică și morală. Incultura înseamnă violență, vulgaritate, promiscuitate, alcoolism, droguri, spirit gregar, demagogie, delicvență, huliganism și ineficiență la toate nivelurile societății. Iar în perspectiva integrării și a globalizării care vin peste noi ca fenomene inevitabile, cultura - cultura noastră națională! - este cea care ne va legitima în lume, făcîndu-ne să fim o națiune, un popor și nu o simplă populație băutoare de coca-cola și consumatoare de muzică rock".

FEMEIA-CREATOR ESTE JUDECATĂ PRINTR-UN VIZOR MISOGIN

Cel mai recent număr al revistei CUVÎNTUL (nr. 5/2007) publică un interesant interviu acordat de scriitoarea Ruxandra Cesereanu secretarului de redacție al revistei, poetul Cosmin Perța. Referitor la femeia-creator, poeta și cercetătoarea clujeancă afirmă: "Femeia, și în special femeia-creator, este judecată adesea printr-un vizor misogin; societatea românească nu este extrem misogină, dar este totuși îndeajuns de misogină încît orice femeie să fie prudentă, suspicioasă cu cei din jur, ridicînd adesea granițe între ea și ceilalți".

NOI, ARTIȘTII, SÎNTEM NIȘTE SEISMOGRAFI AI TIMPULUI ÎN CARE TRĂIM

Mircia Dumitrescu, unul dintre cei mai mari graficieni români, într-o convorbire cu Marius Vasileanu, redactorul șef al ADEVĂRULUI LITERAR ȘI ARTISTIC (nr. 873/2007), povestește cîteva din amintirile sale cu scriitori, actori, artiști plastici din țară și de peste hotare. Spre finalul tulburătorului său discurs despre artă, marele artist afirmă: "În fond, noi, ca artiști, ce facem? Sîntem niște seismografi

Revista presei literare

ai spațiului și timpului în care trăim. Dacă eu trăiesc aici, în mizeria asta, ori îmbunătățesc, ori le adîncesc, dar nu copiez niște lucruri din Vest. Aici este nenorocirea. Există un reflex al gîndirii noastre: acela de a copia. Începem să copiem, dar nu lucrurile serioase, ci pe cele pe care nici vesticii nu le mai agreează. Aici este una din problemele graficii noastre și cred că trebuie să ne regăsim din nou. Dar va fi complicat".

CELE 11 ELEGII ALE LUI NICHITA, O PREMIERĂ POETICĂ ROMÂNEASCĂ

În recentul număr al revistei LUCEAFĂRUL (21/2007) criticul literar nemțean Adrian G. Romilă reia subiectul celor "11 elegii" ale lui Nichita Stănescu, cu ocazia reeditării acestora de către Editura "Humanitas": "Nu despre moarte și tristețea efemerului e vorba în texte, ci despre imposibilitatea de a depăși fragmentarismul cunoașterii, redundanța limbajului și caracterul limitat al facultăților sufletului. Să recunoaștem, o premieră poetică românească, atît prin melanjul dintre forța formularistică și tonul incantatoriu, atît prin densitatea simbolică și ineditul trimiterilor intertextuale din palimpsestul poemelor. Volumul pare mai degrabă o antologie de exerciții speculative și deloc unitare, pe o gamă tematică legată de imposibilitatea de a depăși dualitățile inerente condiției umane: cu-sine, cu-lume, cuvînt-realitate, trup-suflet, naștere-moarte, exterior-interior, tot-unu. E o imposibilitate resimțită ca boală existențială, poate și de aici pretinsul ton elegiac".

CÎND A ÎNCEPUT DRUMUL SCRIITORULUI ION CREANGĂ ÎN LUME

Poetul Daniel Corbu notează, la 170 de ani de la nașterea lui Ion Creangă, cîteva informații de istorie literară, din calitatea sa de muzeograf la Bojdeuca din Țicău. Din textul său, apărut în nr. 72/2007 al revistei DACIA LITERARĂ și intitulat "Ion Creangă în oglinzile paralele și neparalele ale timpului", aflăm, printre altele: "Drumul lui Ion Creangă în lume a început cu adevărat în 1870, cînd povestitorul este prezentat pentru prima oară în "Dizionario biografico degli scrittori contemporanei" (pag. 324) publicat de Angelo de Gubernatis la Firenze, apoi în 1881, cînd apare cu trei povești în culegerea Rumanische Marchen, publicată în Germania în alcătuirea și traducerea dnei Mite Kremnitz și, mai ales, după apariția volumelor de "Scrieri" (1890 și 1892)". Poetul Daniel Corbu și-a dat recent doctoratul în filologie cu o lucrare despre "Paradigmele generației poetice '80".

OCHELARIST

REVISTA REVISTELOR ȘCOLARE

CLIPA - 33/2007

Revista Colegiului tehnic "Danubiana" din Roman, ajunsă la al 33-lea număr, este foarte bogată în materiale care mai de care mai interesante. Cele aproape 60 de pagini ale ei cuprind texte scrise deopotrivă de elevi și profesori ai acestei instituții, articolele din acest număr acoperind toate domeniile, de la istorie și literatură pînă la modă și bucătărie. Ne-au reținut atenția articolele dedicate lui Mircea Eliade, Brâncuși, Unirii Basarabiei cu România și Unirii Principatelor și altor personalități și evenimente. Nu puține dintre paginile revistei găzduiesc încercări ale elevilor în versuri și proză, unele din aceste fiind chiar debuturi. O revistă frumoasă, completă, vie, care atrage cu siguranță pe elevi spre ea. Să o citească sau să colaboreze la redactarea ei. Profesorul ei coordonator, Constantin Adamovici, merită felicitările noastre.

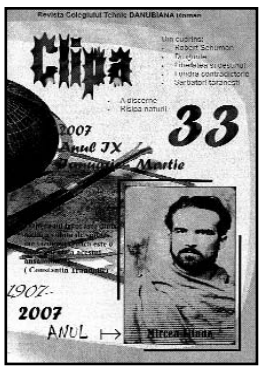

HAREȚII - 6/2007

Revista școlară semestrială a Liceului "Spiru Haret" din Piatra Neamț se deschide cu un cuvînt al directorului acestuia, prof. Mihaela Arsenoaia, și continuă cu succinte știri despre activitățile petrecute în instituție de la începutul anului încoace, toate apărute sub semnătura elevilor de liceu. Concluziile unui interesant sondaj de opinie despre "Școală, părinți și noi" ne sînt dezvăluite de profesorul psiholog Alina Gîtlan, iar prof. Elena Pintilie publică un studiu pe tema timpului liber. La revistă colaborează și cele mai tinere condeie scriitoricești din liceu, elevii de la clasele gimnaziale, ei colaborînd cu poezii și scurte povestioare despre viața lor de elevi. Revista este frumos ilustrată cu desene semnate de elevi.

LUMINĂ LINĂ - 31 - 32 / 2007

Seminariștii de la Piatra Neamț (Seminarul Teologic Ortodox "Constantin și Elena") scot trimestrial o revistă deosebit de utilă, instructivă și densă. Colaboratorii acesteia, cei mai mulți dintre ei elevii din anii terminali, participă, prin articolele lor scrise cu talent și dăruire, la dezbateri pe teme legate de viața Bisericii Ortodoxe Române în contemporaneitate, istoria acesteia, prezentul și viitorul ei, dar și teme legate de viața duhovnicească. Viitorii preoți sau călugări sînt preocupați atît de a învăța tainele cultului religios întru care își duc viața lor de viitori păstori duhovnicești cît și de ale trecutului acestuia. Aflăm din articolele lor informații despre Sinodul ecumenic din 787 de la Niceea, viața Sfîntului Ioan Gură de Aur, ritualul Proscomidiei din secolul XIV, Biserica ortodoxă din Transilvania, Mănăstirea Bistrița, Catedrala mitropolitană din Iași, mitropolitul Dosoftei etc. O revistă frumos îngrijită și tehnoredactată, scrisă cu acuratețe lingvistică, într-o frumoasă limbă literară, toate fiind semne ale seriozității cu care se face școală în această instituție de învățământ.

GENERAȚIA 9 - 11/2007

Prichindeii de la Școala nr. 2 Piatra Neamț au o revistă a lor la care colaborează cu sîrg și talent, sub coordonarea unui profesor care și-a căpătat un renume prin talentul și dăruirea cu care se îngrijește de educația întru limba română a copiilor ce au aplecare spre scris, profesoara Cristea Monica. Din acest număr am reținut articolele despre regele Ferdinand I, notele de călătorie din Italia și Grecia, interviul realizat cu profesoara de matematică Măriuța Asimionesei, interviul luat unui șef de clasă, Claudiu Ladan, din clasa a I-a, frumoasele texte în versuri și proză semnate de elevi. Desenele copiilor, cu care este ilustrată revista, întregesc bogatul sumar cu care se prezintă ea tinerilor cititori.

IZVORAȘUL - 8/2007

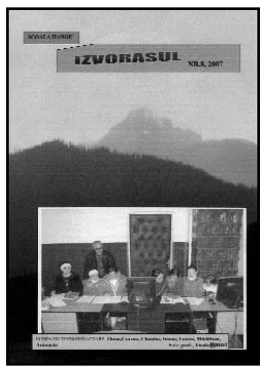

"Izvorașul", revista elevilor de la Școala Hangu, ne-a procurat o plăcută surpriză prin calitatea excepțională a textelor cuprinse în ea și profesionista ei tehnoredactare. Frumos ilustrată și colorată, deosebit de atrăgătoare pentru elevi, ea ne prezintă în cele peste 20 de pagini ale sale tot ce are mai de preț în materie de condei literar această școală. Îi felicităm pe elevii Oana Munteanu, Gabriel Popoaia, Maria Irimia, Diana Lazăr, Ecaterina Dominte, Bontaș Georgiana, Liliana Bostan, Laura Gheorghiu, Ioana Pântea, Larisa Bortă, Antoneta Gruber, pentru frumoasele lor texte pe care le-au semnat. Între ei am descoperit multe talente, care, dacă vor confirma, unul din scopurile revistei este deja atins.

ANOTIMPURI - 47/2007

"Veterana" revistelor școlare din județ, "Anotimpuri"-le de la Grupul școlar "Cartianu" își păstrează aceeași înaltă ștachetă de calitate. Cel mai proaspăt număr sosit la redacția noastră este deosebit de bogat și instructiv. Cititorii află din el interesante informații despre poetul florilor, Dimitrie Anghel, despre Independența din 1877 sau ziua de 9 Mai, cîte ceva din tainele gramaticii. Deosebit de interesante ni s-au părut intervențiile colaboratorilor revistei cu privire la modul cum văd ei rezolvarea problemele vîrstei lor, note adunate sub genericul "Quo vadis, adolescentia?" Am reținut un fragment din intervenția pe această temă, semnată de Matei Iurea: "Nici nu știu cum să definesc anii sau clipele ce le las în urmă. Am trecut peste multe, am dezamăgit uneori, am trecut peste iubire de-o lună sau mai mult, am cîștigat premii, am fost în Tabăra națională de creație și în Centrul de excelență, ba chiar și la Parlament. Dar fără cei ce mi-au fost alături, nimic din toate astea nu ar fi fost posibil".

UN CETITOR

Simpozion național la Piatra Neamț

Liceul Particular Nr. 1 „Aurora Ouatu" Piatra - Neamț a găzduit, în perioada 25 - 27 mai 2007 Simpozionul Național „Perspectiva învățământului privat preuniversitar din România", la care au participat peste 80 reprezentanți ai unităților de învățământ particular din țară.

La această acțiune a participat doamna prof. Constanța - Valentina Mihăilă, vicepreședinte ARACIP din cadrul M.Ed.C.T., care a prezentat ultimile noutăți legislative și metodologice privind asigurarea calității în învățământul preuniversitar.

Inspectoratul Școlar al Județului Neamț a fost reprezentat de prof. Dorina Luminița Drexler, inspector școlar general, care a apreciat inițiativa Liceului Particular Nr. 1 „Aurora Ouatu" de a organiza și găzdui o asemenea manifestare, menționînd totodată faptul că, în România, învățămîntul particular trebuie să se bucure de aceleași drepturi și de același cadru legislativ ca și învățămîntul de stat, și prof. Mihai Floroaia, inspector școlar cu învățămîntul particular și alternative educaționale, care a subliniat faptul că trebuie schimbată mentalitatea conform căreia, din punct de vedere calitativ, învățămîntul privat ar fi inferior celui de stat și că, în România post - decembristă s-a greșit prin privatizarea învățămîntului universitar înaintea celui preuniversitar, respectiv preșcolar.

Temele supuse dezbaterii au fost: Standardele de acreditare (care se aplică învățămîntului preuniversitar de stat și particular și se referă la domeniile prevăzute de art. 10 al O.U.G. nr. 75/2005, cu modificările aduse prin Legea nr. 87/2006) și proiectul - Legea învățămîntului preuniversitar. Dezbaterile au avut loc pe secțiuni: învățămînt preșcolar și primar, învățămînt gimnazial, învățămînt liceal, profesional și postliceal. Propunerile și proiectele pentru îmbunătățirea situației învățămîntului privat din România au fost sintetizate într-un raport și înaintate M.Ed.C.T., precum și Parlamentului României.

Participanții la simpozion au remarcat, în cadrul Liceului Particular Nr. 1 „Aurora Ouatu" din Piatra - Neamț, bogata bază tehnico - materială și diversitatea activităților extracurriculare ce se desfășoară în cadrul acestei instituții. Acestea ne determină să afirmăm că Liceul „Aurora Ouatu" reprezintă învățămîntul particular nemțean, fiind o carte de vizită pentru acesta.

În ultima zi a activităților, participanții s-au destins fiind organizată o excursie ce a avut drept obiective mănăstirile din zonă și Lacul Roșu. Simpozionul a constituit un real schimb de experiență între reprezentanții diverselor instituții de învățămînt particular din țara noastră și un mod de a semnala ministerului problemele cu care se confruntă astăzi aceste instituții.

Drd. MIHAI FLOROAIA - I.Ș.J. Neamț

Proiecte de ecologizare la Școala Gura Văii - Căciulești

„Tot ce se află pe fața Pământului se transformă necontenit, fiindcă Pământul e viu și are suflet. Noi facem parte din acest suflet și rareori ne dăm seama că el lucrează totdeauna pentru binele nostru." (Pablo Coelho - Alchimistul)

În condițiile actuale, protecția mediului a devenit una dintre cele mai importante preocupări ale societății contemporane, urmărind trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de depoluare și acțiuni de reconstrucție ecologică. Scopul principal al educației privind protecția mediului înconjurător este acela de a oferi fiecărui individ posibilitatea de a manifesta o atitudine responsabilă față de mediul în care trăiește. Este necesar ca la fiecare nivel de școlarizare , începînd de la învățămîntul preșcolar, să se cultive dragostea și respectul față de natura înconjurătoare. Elevii trebuie îndrumați să cunoască natura, pentru a le forma convingeri și comportamente menite să asigure păstrarea mediului înconjurător nealterat, pentru a menține echilibrele naturale pe Terra.

La Școala cu clasele I-IV Gura - Văii, Căciulești , comuna Girov s-a derulat subproiectul PIR ,,Ocrotind natura, salvăm viața pe Terra", care a urmărit sensibilizarea comunității locale în ceea ce privește pericolul în care se află viața noastră, din cauza agresiunilor împotriva mediului înconjurător. Acțiunea a încercat să-i facă pe oameni să înțeleagă că nu pot clădi o societate sănătoasă pe o natură bolnavă, iar păstrarea mediului înconjurător este responsabilitatea tuturor. Au fost desfășurate activități care au contribuit la formarea la elevi a unui comportament ecologic, care să le permită trăirea în armonie cu natura, i-a stimulat în luarea unor decizii privind problemele mediului înconjurător. Din activitățile reprezentative amintim acțiunile de ecologizare de pe raza localității, plantarea unui număr de 200 de puieți de brad în curtea școlii, dar și a celor două biserici, monumente istorice, de curățare a izvoarelor de apă. Cea mai semnificativă realizare a școlii este amenajarea unui cabinet metodic de educație ecologică, unde am organizat o expoziție cu obiecte realizate din materiale refolosibile. Tot în cadrul proiectului s-a organizat o excursie tematică în județ, pentru a studia cele mai importante rezervații naturale. Pe lîngă observarea tipului de rezervație și a caracteristicilor sale, elevii au învățat și regulile de comportament civilizat, în spirit ecologic.

Pentru asigurarea continuității demersului nostru ecologic, unitatea școlară s-a înscris în Programul Internațional „ECO - Școala", unde a fost acceptată în urma evaluării documentației trimise. Acest Program își propune să contribuie la creșterea gradului de conștientizare a problemelor de mediu și să fundamenteze elementele dezvoltării durabile prin acțiuni concrete. Astfel, elevii realizează că Pământul nu este o moștenire de la părinți, ci un împrumut de la copiii noștri.

Pornind de la considerentul că omul are nevoie pentru supraviețuire nu numai de hrană și apă potabilă, ci și de un mediu sănătos, cu aer curat, de soluri stabile, de diversitatea lumii vegetale și animale, cadrele didactice din școală: Mititelu Viorica, Simiraș Alexandrina, Chiriloi Paula, Vrabie Nicoleta, Părăoanu Maria, sub coordonarea doamnei director Florentina Georgeta Molcăluț, s-au implicat în Programul Internațional LeAF ,,Să învățăm despre pădure", cu două proiecte: ,,Școala din pădure" și ,,Sihaștri și pădurea", program ce îi ajută pe elevi să devină cetățeni responsabili față de mediu și conștienți de îndatoririle lor față de tot ceea ce-i înconjoară. Ei au înțeles că pădurea este proprietatea unei națiuni și nu a unei generații, că ea trebuie exploatată cu rațiune, deoarece, de existența ei depinde sănătatea planetei.

Prin toate activitățile desfășurate, elevii Școlii cu clasele I-IV Gura - Văii, au dovedit că, deși sînt mici, pot contribui și ei la menținerea unui mediu curat.

Inst. VIORICA MITITELU, Școala cu clasele I-IV Gura - Văii; insp. MIHAI FLOROAIA - IȘJ Neamț

COMUNICAT

F.S.L.I. și M.E.C.T. au aprobat în Comisia de Dialog Social, în data de 6 iunie 2007, Ordinul pentru aprobarea metodologiilor de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic încadrat pe funcțiile din anexele la Ordonanța Guvernului nr. 11/2007

Majoritatea propunerilor F.S.L.I. la acest proiect de ordin au fost acceptate cele mai importante fiind următoarele:

1. indemnizația de dirigenție se acordă și cadrelor didactice care exercită funcția de diriginte la clasele de la învățământul seral și fără frecvență;

2. pentru profesorii diriginți încadrați pe o fracțiune din norma didactică de predare, indemnizația de dirigenție se calculează ca procent de 10% din salariul de bază corespunzător funcției didactice îndeplinite, gradului didactic și tranșei de vechime în învățământ. Concret, indiferent de numărul de ore de predare pe care le efectuează, pentru cadrul didactic care are dirigenție, indemnizația se calculează ca procent de 10% din salariul de bază corespunzător funcției didactice și nu ca procent de 10% din salariul de bază stabilit în funcție de numărul orelor de predare efectuate.;

3. încadrarea personalului didactic calificat pe posturi didactice/ catedre rezervate se face prin decizie a inspectoratului școlar general, la propunerea conducerii unității de învățământ, pentru perioada 1 septembrie- 31 august a fiecărui an școlar sau pînă la revenirea titularului pe post;

4. tarifele pentru plata cu ora la educatori, învățători, institutori se calculează astfel:

- 1/80 pentru educatoare, institutori din învățământul preșcolar;

- 1/80 pentru învățători, institutori din învățământul primar;

5. pentru personalul didactic de predare cu o vechime efectivă în învățământ de peste 25 ani și gradul didactic I tarifele orale se stabilesc astfel:

- 1/72 pentru educatoare, institutori din învățământul preșcolar;

- 1/72 pentru învățători, institutori din învățământul primar.

II. Comisia de dialog social a mai avizat și următoarele proiecte de acte normative:

1. Proiectul de Hotărîre privind completarea Hotărîrii Guvernului nr. 320/2007 privind aprobarea tarifelor de autorizare, acreditare și evaluare externă periodică a unităților de învățământ preuniversitar.

2. Proiectul de Hotărîre privind participarea României la Programul Internațional din domeniul educației, dezvoltat de către OECD - PISA.

III. M.Ed.C.T. a prezentat membrilor Comisiei de Dialog Social:

1. Programul național de reforme, componenta Educație, 2007- 2010 (document în lucru care se găsește pe site-ul ministerului/ ultimele documente).

2. Proiect de ordin de ministru privind aprobarea criteriilor generale de admitere în învățământul postliceal de stat.

Lider,
Florin FLORESCU

Vin ai voștri? Pleacă ai noștri? Cine trebuie... rămîne!

Se încheie încă un an școlar, an încărcat în diverse evenimente și marcat de numeroase controale ale reprezentanților M.Ed.C.T., care, cînd nici nu te așteptai, apăreau pe neanunțate la I.Ș.J. Neamț, această instituție devenind un adevărat loc de „pelerinaj" atît pentru ministeriabili, cît mai ales pentru presă și gurile rele care, speculînd fiecare mișcare, debitau fel de fel de fabulații mușcate din plin de către opinia publică. Salariații din învățămînt s-au obișnuit cu aceste controale, ba chiar s-au bucurat că unii din minister stau mai mult prin teritoriu, doar se vor cunoaște mai bine. Dacă echipele de control au avut intenții mai mult sau mai puțin ne-ortodoxe, ne vom da seama urmărind evoluția evenimentelor din cadrul Inspectoratului Școlar. Că politicul se amestecă prea mult în administrație și nu ține cont de competențele profesionale ale celor puși să conducă destinele învățămîntului, s-a observat foarte ușor și de către neprofesioniști, dar asta-i situația în România anului 2007 și... n-ai ce-i face! Faptul că, în învățămîntul nemțean s-a investit foarte mult în infrastructură și în dotarea bazei tehnico - materiale, că în ultimii doi ani nu s-au mai promovat examenele pe bază de șpagă și nu au mai cotizat părinții la examenele de bacalaureat pentru a obține copiii lor note cît mai mari ce le asigurau un loc la cea mai bună facultate, se pare că se trece cu vederea. Că funcțiile de directori și inspectori școlari se ocupă în urma unui concurs legal și serios, fără a avea „recomandarea" unui anumit partid, constituie iarăși un fapt trecut cu vederea sau care nu interesează pe nimeni. Tot ce contează este că justiția României aflată în primul ei an de membră U.E., anulează hotărîrile Inspectoratului Școlar, dorind să repună în funcții personaje care, pînă nu demult contribuiau la buna imagine a partidului de guvernămînt prin cotizațiile consistente către centru, cotizații adunate de la părinți, elevi și profesori ce treceau prin febra examenelor.

Că ministrul educației nu cunoaște cîte stele are steagul U.E., ce mai contează? Important e faptul că va propune un cod deontologic al cadrelor didactice, și așa ajunse de batjocura tuturor, cînd după 1990, fiecare cetățean se pricepe la învățămînt și la educație ca la fotbal. De faptul că nu a fost întocmit și nu s-a aplicat un regulament școlar serios, care să prevină degradarea la care a ajuns comportamentul elevilor, nu mai amintește nimeni. La ce mai e bun? Elevii vin la ore cu cercei în nas și buric, fetele sînt îmbrăcate sumar arătîndu-și buricul gol etc., doar este „democrație" înțeleasă în cel mai original sens posibil.

Revenind la oile noastre, ne întrebăm de ce se învîrte roata numai în jurul acelor persoane care au mai fost „reprezentanți ai învățămîntului" din județul nostru. Vin ai noștri ... pleacă ai voștri și .... unii, indispensabili bineînțeles, vor „face cărțile" în continuare ca și pînă acum de vreo cîteva mandate încoace. Ce este dureros? Faptul că la noi „în boul care trage la jug, în acela se dă cu biciul", iar de respectarea legii și spiritul corectitudinii... nici nu poate fi vorba!

Dascălul de școală veche

■ ULTIMA ORĂ ■ ULTIMA ORĂ ■ ULTIMA ORĂ

Încep testele naționale

Absolvenții clasei a opta sînt în vacanță încă de pe 8 iunie. De luni, 18 iunie, ei vor susține testele naționale. Pentru acest examen, la nivel național, s-au înscris 228429 elevi, repartizați în 1043 centre de examen. Lucrările lor vor fi corectate în 192 centre de evaluare. Examenul conține trei probe obligatorii pentru elevii care au absolvit cursurile în școli cu predare în limba română (limba și literatura română, matematică și istoria românilor sau geografia României), în funcție de opțiunea fiecărui candidat. Elevii care au absolvit cursurile clasei a VIII-a la o unitate școlară cu predare în limbile minorităților naționale vor susține și o probă de limbă maternă.

Prima probă a Testelor naționale se va desfășura luni, 18 iunie, la limba și literatura română. Marți, 19 iunie, elevii care provin de la școlile cu predare în limbile minorităților naționale vor susține proba de limbă maternă. În zilele următoare, respectiv 20 și 21 iunie, sînt programate probele scrise la matematică, respectiv - la alegere - istoria românilor sau geografia României. Prima afișare a rezultatelor va avea loc în data de 24 iunie, pînă la ora 16.00. În aceeași zi, între orele 16.00 și 20.00, vor putea fi depuse contestațiile. Rezolvarea acestora este prevăzută în perioada 25- 27 iunie, iar afișarea rezultatelor finale, pe 28 iunie.

Testele naționale se organizează în vederea realizării selecției și repartizării absolvenților de clasa a VIII-a în clasa a IX-a, la liceu sau școli de arte și meserii. Procedura de selecție privind accesul absolvenților clasei a VIII-a în clasa a IX-a are în vedere media la testele naționale, cu o pondere de 50% și media de absolvire a claselor a V- VIII, cu o pondere de 50%.

La testele naționale pot participa cei care au promovat clasa a VIII-a în seria curentă, cît și cei din seriile anterioare, care nu au promovat examenul de capacitate sau testele naționale, indiferent de vîrstă. Examenul se susține fără taxă.

Bacalaureat 2007

Cel de-al doilea mare examen din învățămîntul preuniversitar, bacalaureatul, se va desfășura după următorul program:

Sesiunea iunie

- 1-11 mai 2007 - înscrierea candidaților
- 15 iunie 2007- încheierea cursurilor pentru clasa a XII-a;
- 25- 26 iunie 2007- limba și literatura română (proba orală);
- 26- 27 iunie 2007- limba și literatura maternă (proba orală);
- 27- 28 iunie 2007- limba și literatura modernă (proba orală);
- 29 iunie 2007- limba și literatura română - proba a (probă scrisă);
- 2 iulie 2007- limba și literatura maternă - proba c (probă scrisă);
- 3 iulie 2007- proba obligatorie a profilului - proba d (probă scrisă);
- 4 iulie 2007- o probă la alegere din aria curriculară corespunzatoare specializării- proba e (probă scrisă sau practică);
- 5 iulie 2007- o probă la alegere dintre disciplinele din celelalte arii curriculare- proba f (probă scrisă sau practică);
- 7 iulie 2007- afișarea rezultatelor (pînă la ora 16) și depunerea contestațiilor (orele 16 - 20);
- 8-9 iulie 2007- rezolvarea contestațiilor;
- 10 iulie 2007- afișarea rezultatelor finale.

Sesiunea septembrie

16- 20 iulie 2007 - înscrierea candidaților

- 20 august 2007- limba și literatura română (proba orală);
- 21 august 2007- limba și literatura maternă (proba orală);
- 22 august 2007- limba și literatura modernă (proba orală);
- 23 august 2007- limba și literatura română - proba a (probă scrisă);
- 24 august 2007- limba și literatura maternă - proba c (probă scrisă);
- 27 august 2007- proba obligatorie a profilului - proba d (probă scrisă);
- 28 august 2007- o probă la alegere din aria curriculară corespunzatoare specializării- proba e (probă scrisă sau practică);
- 29 august 2007- o probă la alegere dintre disciplinele din celelalte arii curriculare- proba f (probă scrisă sau practică);
- 31 august 2007- afișarea rezultatelor (pînă la ora 16) și depunerea contestațiilor (orele 16 - 20);
- 1-2 septembrie 2007- rezolvarea contestațiilor;
- 3 septembrie 2007- afișarea rezultatelor finale.

90 de milioane de euro pentru grădinițe

Criza locurilor din grădinițe are soluții de rezolvare, dar rezultatele vor apărea mai tîrziu.

La începutul lunii iunie, Guvernul a aprobat un acord de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, în valoare de 66,8 milioane euro, pentru finanțarea proiectului "Reforma educației timpurii în România". Guvernul va aloca, în bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, încă 21,5 milioane euro.

Suma totală, aproape 90 milioane euro, va fi folosită pentru reabilitarea și dezvoltarea infrastructurii grădinițelor, dezvoltarea resurselor umane și profesionale, dezvoltarea capacității sistemului educației timpurii de a asigura servicii de calitate și întărirea capacității manageriale a proiectului.

Proiectul "Reforma educației timpurii în România" se întinde pînă în 2011 și are drept obiectiv asigurarea accesului la un învățămînt preșcolar de calitate.

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

IUNIE 2007

În numerele anterioare au fost consemnate următoarele aniversări în iunie: Cezarina Strătilă, 2/1942; Vasile Vasile, 3/1943; Boris Alexianu, 4/1921; Elena Botez- Butnariu, 7/1925; Eugenia Popovici, 8/1884; C. Avadanei, 9/1934; Ion Creangă, 10/1839; P. Gheorgheasa, 13/1878; Victor Brauner, 15/1903; N. Horodniceanu, 16/1907; Aurel Stan, 9/1910; Arhimandritul Ciprian Zaharia, 19/1931; Elisabeta Gavrilescu, 19/1937 (La mulți ani după 70!); N. Păduraru, 19/1946; N. Asandei, 21/1928. I. Ionescu de la Brad (grafiat de unii Delabrad), 24/1818; Georgeta Pralea- Buzilă, 24/1924; M. Avadanei, 29/1907.

- Și comemorările: 9/1912, I.L. Caragiale; 16/2003, Emanuel Elenescu; 26/1927, Vasile Pîrvan; 26/1982, Gh. Cartianu; 26/1984, D. Braharu.

- 10/2006, la Școala Farcașa, condusă de d-na Maria Andronic, a avut loc o consfătuire zonală cu tema "Optimizarea predării la clasele simultane". Au participat de la Inspectoratul Școlar Județean Neamț, doamnele Dorina- Luminița Drexler, inspector general și Elena Nița, mentor.
- 12/1939, n. la Vînători- Neamț, N. Teodorescu, profesor de biologie în comuna natală, fost inspector școlar (decedat 2001).
- 14/1918, n. la P. Neamț, profesoara de lb. română, Maria Celmare- Nicolau, cunoscută scriitoare și publicistă (d. 1998, Buc.)
- 20/1938, n. la Bețești, com. Rediu, prof. Mihai Merticaru, care a funcționat la școlile din Nemțișor, Buhuși, Piatra Neamț (Șc. nr. 5), poet, publicist, fost redactor la ziarul "Ceahlăul" (1968- 1974).
- 27/1933, poetul profesor din P. Neamț, C. Matasă a prezentat la radio conferința "Drumuri și popasuri domnești în Neamț".

Prof. Traian CICOARE

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU *(secretar)*.

Prețul: 1 LEU